

งานประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก

Active Learning: Challenges and Innovations

Program Book

งานประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก

Active Learning:

Challenges
and
Innovations

Innovations

Challenges
and
Innovations

Active Learning:
Challenges
and
Innovations

Active Learning:

วันที่ 5-6 สิงหาคม 2559

ณ โรงแรมทวินโลตัส จ.นครศรีธรรมราช

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

WALAILAK UNIVERSITY

แนะนำงานประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก

“Active Learning: Challenges and Innovations”

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยส่วนส่งเสริมวิชาการและคณะทำงานพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุก เป็นหน่วยงานที่จัดงานประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง “Active Learning: Challenges and Innovations” ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันศุกร์ที่ 5 สิงหาคม 2559 ถึง วันเสาร์ที่ 6 สิงหาคม 2559 ณ โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณาจารย์ นักวิจัย และนักการศึกษา ได้นำเสนอผลงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการทางการศึกษาและส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการทั้งภายในและภายนอก งานประชุมวิชาการครั้งนี้ ได้รับเกียรติจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ได้แก่ 1) ศาสตราจารย์ ดร.ชุตินาถ สัจจานันท์ 2)รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ชัชวาลย์ ศิลปกิจ 3)รองศาสตราจารย์สุภาพ ณ นคร 4)ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงมยุรี วศินานุภกร 5)ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมวรรณ จิมากร ซิลลิ และ 6)อาจารย์วรงค์ ถาวร และวิทยากรภายใน ได้แก่ 1) รองศาสตราจารย์ ดร.สายฝน เอกวางกูร 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ โชติพันธุ์ 3) อาจารย์สุนทร บุญแก้ว และ 4) อาจารย์ จงสุข คงเสน ทั้งนี้เนื้อหาของสาระของการประชุม ได้แก่ การเรียนรู้แบบกลับทาง (Flipped Learning) การพัฒนาอาจารย์ (Teacher Development) วิจัยและวิจัยในชั้นเรียน (Research/ClassroomResearch) รูปแบบของการเรียนการสอนชนิดต่างๆ (Teaching and Learning Approaches) และบทบาทของสื่อสารสนเทศในการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Role of IT in Active Learning) โดยกิจกรรมในงานประชุมวิชาการประกอบด้วย ปาฐกถาพิเศษ การบรรยายพิเศษ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการเรียนรู้เชิงรุก การนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานทางวิชาการด้านการศึกษาในรูปแบบ Oral Presentations จำนวน 50 บทความ มีหน่วยงานภายนอกเข้าร่วมจำนวน 16 สถาบัน นอกจากนี้ยังมีการเปิดร้านจำหน่ายหนังสือโดยโครงการศูนย์หนังสือ บูธแนะนำวารสารนวัตกรรมการเรียนรู้ และนิทรรศการของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

กำหนดการงานประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก
“Active Learning: Challenges and Innovations”

วันศุกร์ที่ 5 สิงหาคม 2559

ณ ห้องอรพินซ์ โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช

- 08:30-09:00 น. ลงทะเบียน
กล่าวรายงานโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ชยานุวัชร
หัวหน้าคณะทำงานพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุก
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
กล่าวเปิดโดย อาจารย์ ดร.สุรินทร์ ไหมศรีกรด
รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและกิจการ
ต่างประเทศ
- 09:00-10:15 น. ปาฐกถาพิเศษ “Active Learning: Challenges and Innovations”
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมวรรณ จิมากร ซิลลิ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 10:15-10:30 น. พักรับประทานอาหารว่าง
- 10:30-12:00 น. บรรยายพิเศษ “การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Case-based Learning)”
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงมยุรี วคินานกร
อดีตคณบดีสำนักวิชาแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- 12:00-13:00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 13:00-14:45 น. นำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานทางวิชาการแบบบรรยาย (1)
- 14:45-15:00 น. พักรับประทานอาหารว่าง
- 15:00-16:30 น. บทเรียนจากประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงรุก
โดย ศาสตราจารย์ ดร.ชุดิมา สัจจามันท์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ โชติพันธุ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
อาจารย์สุนทร บุญแก้ว มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ดำเนินรายการโดย อาจารย์จงสุข คงเสน

- หมายเหตุ: 1. กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม
2. พิธีกรประจำวัน: อาจารย์ ดร.พูลสิทธิ์ ทิรัญสาย
3. การนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานทางวิชาการแบบบรรยายในเวลา 13.00-14.45 น.
แบ่งเป็น 5 กลุ่มดังนี้
กลุ่มที่ 1: วิจัยและวิจัยในชั้นเรียน ห้องอรพินซ์ 1
กลุ่มที่ 2: รูปแบบการเรียนการสอน ห้องอรพินซ์ 2
กลุ่มที่ 3: บทบาทของสื่อสารสนเทศในการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุก ห้องอรพินซ์ 3
กลุ่มที่ 4: งานวิจัยเชิงพฤติกรรมและงานวิจัยที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน ห้องจงกถณี
กลุ่มที่ 5: การเรียนรู้/การสอน ห้องนิโรบล

งานประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก
“Active Learning: Challenges and Innovations”
วันเสาร์ที่ 6 สิงหาคม 2559
ณ ห้องออร์พินธ์ โรงแรมทวินโลดส์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

- 08:30-09:00 น. ลงทะเบียน
- 09:00-10:30 น. บรรยายเชิงปฏิบัติการ “จิตตปัญญาศึกษากับการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง”
โดย รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ชัชวาลย์ ศิลปกิจ
ผู้อำนวยการศูนย์จิตตปัญญาศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล
- 10:30-10:45 น. พักรับประทานอาหารว่าง
- 10:45-12:00 น. บรรยายพิเศษ “การเรียนรู้แบบ Story Line”
โดย อาจารย์วรงค์ ถาวรระ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- 12:00-13:00 น. พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 13:00-14:45 น. นำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานทางวิชาการแบบบรรยาย (2)
- 14:45-15:00 น. พักรับประทานอาหารว่าง
- 15:00-16:30 น. **บทเรียนจากประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงรุก**
โดย รองศาสตราจารย์สุภาพ ณ นคร มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.สายฝน เอกวรางกูร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
อาจารย์จิงสุข คงเสน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ดำเนินรายการโดย อาจารย์ ดร.อัทนันท์ เตโชพิศาลวงศ์
- 16:30-16:45 น. กล่าวปิดการสัมมนา โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ชยานุวัชร
หัวหน้าคณะทำงานพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

- หมายเหตุ: 1. กำหนดการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม
2. พิธีกรประจำวัน: อาจารย์พิชญ์สินี เควด
3. การนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานทางวิชาการแบบบรรยายในเวลา 13.00- 14.45 น.
แบ่งเป็น 5 กลุ่มดังนี้
กลุ่มที่ 1: วิจัยและวิจัยในชั้นเรียน ห้องออร์พินธ์ 1
กลุ่มที่ 2: รูปแบบการเรียนการสอน ห้องออร์พินธ์ 2
กลุ่มที่ 3: บทบาทของสื่อสารสนเทศในการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุก ห้องออร์พินธ์ 3
กลุ่มที่ 4: งานวิจัยเชิงพฤติกรรมและงานวิจัยที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน ห้องจงกลณี
กลุ่มที่ 5: การเรียนรู้/การสอน ห้องนิโربول

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
กลุ่ม 1 วิจัยและวิจัยในชั้นเรียน (Research/Classroom Research)

วันศุกร์ที่ 5 สิงหาคม 2559

ณ ห้องอรพินธ์ 1 โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธาน: รองศาสตราจารย์ ดร.ชีนา สุภาพรณ์ ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์พิชญ์สินี เควด		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้นำเสนอบทความ
13:00-13:15	ความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะด้านวิจัยของนักศึกษาพยาบาล โดยบูรณาการรายวิชาวิจัยการพยาบาลและการศึกษาอิสระด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิค Research Learning	รองศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณบำรุง
13:20-13:35	“วลัยลักษณ์ร่วมใจป้องกันภัยโรคไข้เลือดออก” กิจกรรมการเรียนรู้เชิงบูรณาการระหว่างกิจกรรมจิตอาสา งานวิจัย และส่วนกิจการนักศึกษา	นายปิยวัฒน์ คงอินทร์
13:40-13:55	ผลการใช้การวิเคราะห์ผังเหตุผลต่อการออกแบบโครงการฐานวิจัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช	อาจารย์กนกกรัตน์ สิงห์นุ้ย
14:00-14:15	การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักศึกษา	อาจารย์ชนิษฐา ดีสุบิน
14:20-14:35	แนวทางการพัฒนางานดูแลนักศึกษาพิการเรียนร่วมในระดับอุดมศึกษา: กรณีศึกษานักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลักสูตรภาษาอังกฤษ	อาจารย์จิราพร ภราดรนิววัฒน์

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอบทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00-13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
กลุ่มที่ 2 รูปแบบการเรียนการสอน (Teaching and Learning Approaches)
วันศุกร์ที่ 5 สิงหาคม 2559

ห้องอรพินธ์ 2 โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธาน: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ โชติพันธ์ ผู้ดำเนินรายการ: นางลัดดาวัลย์ มนต์แก้ว		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้นำเสนอบทความ
13:00 - 13:15	การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชา OCC-141 อาชีวอนามัยและความปลอดภัยขั้นแนะนำ	1. อาจารย์อุไรวรรณ หมัดอำตัม 2. อาจารย์ศิริพร ตำนกษาธาร
13:20 - 13:35	กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม รายวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์นม	อาจารย์ ดร.วิสาขะ อนันธวัช
13:40 - 13:55	ประสิทธิผลของการสอนในรูปแบบเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเปรียบเทียบกับรูปแบบการรับข้อมูลฝ่ายเดียวของผู้เรียนของนักศึกษาในรายวิชา กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคและวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค ภาคการศึกษาที่ 1/2558	อาจารย์สุวิจักขณ์ จันทาพันธ์
14:00 - 14:15	การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการประยุกต์ใช้หลัก เศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจและความสามารถในการจัดทำโครงการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี	1. อาจารย์ธณกนก เชื้อทอง 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุบลวรรณ ต้นเฮียรรัตน์
14:20 - 14:35	การประยุกต์ใช้เทคนิค “Case-based Learning” ในการเรียนรู้เชิงรุกโดยบูรณาการรายทฤษฎีสู่การ ปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	อาจารย์จันทร์จรรย์ ถือทอง

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอบทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00-13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
กลุ่มที่ 3 บทบาทของสื่อสารสนเทศในการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุก
(Role of IT in Active Learning and Research)

วันศุกร์ที่ 5 สิงหาคม 2559

ห้องอรพินธ์ 3 โรงแรมทวินโลดส์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธาน: ศาสตราจารย์ ดร.ชุตินา สัจจามันท์		
ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์ ดร.กรัณรัตน์ ธรรมรักษ์		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้บรรยาย
13:00 - 13:15	การระบายนี้ออกแบบช่วยส่งเสริมการเรียนรู้รวมกายวิภาคศาสตร์ของมือด้วยตนเองในนักศึกษาแพทย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชชาณีย์ จรรย์พงศ์
13:20 - 13:35	การศึกษาเปรียบเทียบการออกแบบสื่อดิจิทัลเพื่อช่วยเสริมสร้างประสบการณ์เรียนรู้ผ่านคอร์สเรียนออนไลน์ในกรณีศึกษาวิชาพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ	ดร.บรรพจน์ โนแก้ว
13:40 - 13:55	ประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิศวกรรมความต้องการระบบซอฟต์แวร์ จากการใช้กรณีศึกษาจริงแทนกรณีศึกษาสมมุติ	อาจารย์ ดร.จิตติมา คังขมณี
14:00 - 14:15	ความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะด้านวิจัยของนักศึกษาพยาบาล โดยบูรณาการรายวิชาวิจัยการพยาบาลและการศึกษาอิสระด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิค Research Learning	รองศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณบำรุง
14:20 - 14:35	การเรียนการสอนเชิงรุกเพื่อพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	อาจารย์ศิริญาพร ปรีชา

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอบทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00 - 13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

**กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
กลุ่มที่ 4 งานวิจัยเชิงพฤติกรรมและงานวิจัยที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน
(Community based and Behavior Research)
วันศุกร์ที่ 5 สิงหาคม 2559
ห้องจنگลณี โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช**

ประธาน: รองศาสตราจารย์สุภาพ ณ นคร ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์ ดร.พุลสิทธิ์ หิริณูสาย		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้บรรยาย
13:00 - 13:15	การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การศึกษาทางเลือกบนรากฐานวัฒนธรรมชุมชน สู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยชีวิต จังหวัดนครศรีธรรมราช	อาจารย์จิตภินันท์ คำดี
13:20 - 13:35	ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร: การพัฒนานวัตกรรมเพื่อคุณภาพการบริการในคลินิก	อาจารย์ ดร.ธิดารัตน์ เอกศิรินิมิตร
13:40 - 13:55	ผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จิตอาสาพัฒนาเด็กเยาวชน วัด และชุมชน รายวิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพทางสุขภาพ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติกำจร กุศล
14:00 - 14:15	คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในอำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช	อาจารย์ ดร.อรทัย นนทเกท

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอ บทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00-13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
กลุ่มที่ 5 การเรียนรู้/การสอน (Learning/Teaching)

วันศุกร์ที่ 5 สิงหาคม 2559

ห้องนิรโบล โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธาน: อาจารย์ ดร.สิริพร สมบูรณ์บุรณะ ผู้ดำเนินรายการ: นายโกสินธุ์ ศิริรักษ์		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้บรรยาย
13:00 - 13:15	ผลกระทบจากการหลอมรวมจิตปัญญาศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนห้องเรียนไปสู่การจัดการเรียนรู้เชิงรุก	ดร. วิศิษฐ์ศรีวิยะรัตน์
13:20 - 13:35	การพัฒนาอาจารย์ด้วยจิตปัญญาศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนเชิงรุก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เอกรัตน์ รวยรวย
13:40 - 13:55	การสอนรายวิชาพื้นฐานระบบพลวัตและการควบคุมด้วยจิตตปัญญาศึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุศิษฐ์ อ้นมานะตระกูล
14:00 - 14:15	การพัฒนาความสามารถการเขียนขั้นตอนวิธีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการจำลองความคิดโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	นายภัททิยะ จันทร์อุดม
14:20 - 14:35	เครื่องยิงลูกเทนนิส “วลัยลักษณโมเดล”	อาจารย์ลัดดา พิมพ์จันทร์

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอบทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00-13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
กลุ่มที่ 1 วิจัยและวิจัยในชั้นเรียน (Research/Classroom Research)
วันเสาร์ที่ 6 สิงหาคม 2559

ห้องออพินิธ 1 โรงแรมวินโลดส์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธาน: รองศาสตราจารย์ ดร.สายฝน เอกวรังกูร ผู้ดำเนินรายการ: รองศาสตราจารย์ ดร.ชีนา สุภากรณ์		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้บรรยาย
13:00 - 13:15	กระบวนการประเมินตนเองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งตนเอง	อาจารย์ ดร.พัชรี อิ่มศรี
13:20 - 13:35	การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์ส่งเสริมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรณีศึกษา โรงเรียนปราโมทวิทยารามอินทรา	นางสาวธนภรณ์ ก้องเสียง
13:40 - 13:55	ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่มีต่อกระบวนการจัดกิจกรรม English Skill Labs	นางสาวเนตรศจี ปรีชา
14:00 - 14:15	Factors that Affect the Primary English program Students' Abilities to Speak English in a Southern School of Thailand	นางสาวเกศวจี รังสรรค์
14:20 - 14:35	การสะท้อนคิดของนักศึกษาพยาบาลต่อการเรียนรู้ในรายวิชาวิทยาการระบาดด้วยเทคนิค Team-based Learning, Reflection และ Mind Map	รองศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณบำรุง

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอบทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00 - 13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
กลุ่มที่ 2 รูปแบบการเรียนการสอน (Teaching and Learning Approaches)
วันเสาร์ที่ 6 สิงหาคม 2559
ห้องอรพินธ์ 2 โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธาน: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ โชติพันธ์ ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์จิราพร ภราดรน์วัฒน์		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้บรรยาย
13:00 - 13:15	รูปแบบที่เหมาะสมของการเรียนแบบ Active Learning ในภาคสนามของการเรียนกิจกรรมการท่องเที่ยว	อาจารย์ ดร.รุ่งรวี จิตภักดี
13:20 - 13:35	คุณลักษณะและทักษะของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยใช้โครงการเป็นฐานสำหรับวิชาการจัดนำเที่ยว ภายในประเทศ	อาจารย์ ดร.สุชুমาล กล้าแสงใส
13:40 - 13:55	การบูรณาการกิจกรรมในวิชาไวอากรณจีน	อาจารย์ ดร.ไพรินทร์ ศรีสินทร
14:00 - 14:15	เพียงแค่คลิก วิธีคิดเปลี่ยน: การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม “สร้างสรรค์อย่างสร้างสรรค์เพื่อผู้ช่วย”	อาจารย์ ดร.สิริพร สมบูรณ์บุรณะ
14:20 - 14:35	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาของนักศึกษา ที่เรียนรายวิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาคการศึกษาปลายปี การศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รองศาสตราจารย์ สุภาพ ญ นคร

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอบทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00 - 13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
กลุ่มที่ 3 บทบาทของสื่อสารสนเทศในการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้เชิงรุก
(Role of IT in Active Learning and Research)
วันเสาร์ที่ 6 สิงหาคม 2559
ห้องอรพินธ์ 3 โรงแรมทวินโลดส์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธาน: ศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา สัจจานันท์ ผู้ดำเนินรายการ: อาจารย์ ดร.พุทธิพร ธนธรรมเมธี		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้บรรยาย
13:00 - 13:15	การสอนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาดิจิทัลคอลเลกชันที่ดีให้นักศึกษาหลักสูตรการจัดการสารสนเทศดิจิทัล สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์โดยใช้รูปแบบปริศนาความคิด	อาจารย์ ดร.สุธัญญา ตังอินทร์
13:20 - 13:35	การพัฒนากิจกรรมการคิดทางบวกเพื่อสร้างเสริมความสุขของนิสิต	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรวดี วัฒนทกโกศล
13:40 - 13:55	ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ Clicker เนื้อหาวิชาและผู้สอนกับความสนุกในการเรียนและความทุ่มเทในการเรียนของนิสิต และความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการใช้ Clicker ในวิชามนุษยสัมพันธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรรณระพี สุทธิวรรณ
14:00 - 14:15	การรับรู้ประสบการณ์การเรียนการสอนด้วย “การเรียนรู้เชิงรุก” ตามมุมมองของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาล	รองศาสตราจารย์ ดร.ผจงศิลป์ เพ็งมาก
14:20 - 14:35	The Role of Happiness on Mediating the Relationship between Perceived Social Support and Study Engagement	อาจารย์สั๊กกพัฒน์ งามเอก

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอบทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00-13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
กลุ่มที่ 4 งานวิจัยเชิงพฤติกรรมและงานวิจัยที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน
(Community based and Behavior Research)

วันเสาร์ที่ 6 สิงหาคม 2559

ห้องจنگลณี โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธาน: อาจารย์ ดร.สลิล บุญพราหมณ์ ผู้ดำเนินรายการ: นางสาวสุจินดา ย่องจีน		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้บรรยาย
13:00 - 13:15	รูปแบบการบริหารงานคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอกชน ไทย: โดยการใช้กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์	ว่าที่ร้อยตำรวจ ดร.ธนภณ ภู่มาลา
13:20 - 13:35	การศึกษาสถานการณ์การตั้งครรภ์วัยรุ่น โรงพยาบาล บ้านนาสาร	อาจารย์จิราพร อุดมกิจพิพัฒน์
13:40 - 13:55	คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ รักษาด้วยการฟอกเลือด โรงพยาบาลท่าศาลา จังหวัด นครศรีธรรมราช	อาจารย์ ดร.อรทัย นนทเกท
14:00 - 14:15	การตรวจสอบคุณภาพมาตรวัดแนวโน้มภาวะวิกฤติทาง อารมณ์ของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี ฉบับสั้น	รองศาสตราจารย์ ดร.อรัญญา ต้อยคัมภีร์
14:20 - 14:35	การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกาย ของนิสิตในมหาวิทยาลัย	นายนภกร จิระรังสีณี

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอบทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00 - 13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย/ผลงานวิชาการแบบบรรยาย
วันเสาร์ที่ 6 สิงหาคม 2559
กลุ่มที่ 5 การเรียน/การสอน (Learning /Teaching)
ห้องนิรโบล โรงแรมทวินโลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประธาน: อาจารย์จิงสุข คงเสน ผู้ดำเนินรายการ: นายโกสินธุ์ ศิริรักษ์		
เวลานำเสนอ	หัวข้อบรรยาย	ผู้บรรยาย
13:00 - 13:15	Students' Writing Problems in Paragraph Writing Skill Lab at Walailak University:A Survey	Miss. Perti Rosanda
13:20 - 13:35	Teaching English for Secondary Students : A Study in a Secondary School at Nakhon Si Thammarat	MR.Nurizzi Rifqi Ferdian
13:40 - 13:55	การวัดประสิทธิภาพของการฝึกเจริญสติเป็นพื้นฐานในระหว่างชั้นเรียนของรายวิชาจิตวิวัฒน์เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองแบบองค์รวม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาลย์ ศรีรุ่งเรือง
14:00 - 14:15	Using CIPP Model to Investigate an Appropriate English Course for Learners:A Case Study of the Coffee, Tea, Me and English Preparatory Course	อาจารย์พิชญ์สินี เควด
14:20 - 14:35	Video Recording Techniques and Its Influence on Oral presentations in an EFL class	นางสาวนุชนาฏ สุขแก้ว

หมายเหตุ

ประธาน	ทำหน้าที่ในการอภิปราย/ให้ความเห็นต่อบทความ ใช้เวลาประมาณ 1 นาที
ผู้ดำเนินรายการ	ทำหน้าที่แนะนำประธาน และผู้นำเสนอบทความ
ผู้นำเสนอบทความ	- บันทึกไฟล์นำเสนอลงใน Notebook เวลา 12:00-13:00 น. - นำเสนอบทความใช้เวลาประมาณ 10 นาที และซักถามประมาณ 5 นาที

ผลการใช้การวิเคราะห์ผังเหตุผลต่อการออกแบบโครงงานฐานวิจัยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช

กนกรัตน์ สิงห์นุ้ย อารมณ์ รัชไชย พรพิมล เรืองเพ็ง และ ธวัชชัย จุติประภาค

โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช

skanokrat208@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาผลการใช้การวิเคราะห์ผังเหตุผลต่อการออกแบบโครงงานฐานวิจัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเขียนผังเหตุผลเพื่อออกแบบโครงงานสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผลการใช้การวิเคราะห์ผังเหตุผลต่อการออกแบบโครงงานฐานวิจัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ในโครงการเพาะพันธุ์ปัญญา รุ่นที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 23 คน 10 โครงงานฐานวิจัย

จากการวิจัยพบว่ารูปแบบการเขียนผังเหตุผลมีความเหมาะสมด้านความสอดคล้องกับการออกแบบโครงงานฐานวิจัยในระดับมาก ผลการใช้การวิเคราะห์ผังเหตุผลต่อการออกแบบโครงงานฐานวิจัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ในโครงการเพาะพันธุ์ปัญญา รุ่นที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวน 23 คน 10 โครงงานฐานวิจัย นักเรียนออกแบบโครงงานฐานวิจัยมีความสอดคล้องกันของหัวข้อเรื่อง จุดประสงค์ ขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล คิดเป็น 90 เปอร์เซนต์

คำสำคัญ: ผังความคิด โครงงานฐานวิจัย

แหล่งทุน: ธนาคารกสิกรไทยและสถาบันสนับสนุนการวิจัยในโครงการเพาะพันธุ์ปัญญา ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักศึกษา

กนิษฐา ดีสุบิน

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพมหานคร

kanittha.d@rmutp.ac.th, kanittha_dee@hotmail.com

บทคัดย่อ

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมบางรายวิชา นักศึกษามีผลการเรียนค่อนข้างต่ำและไม่สามารถวิเคราะห์งานได้ เนื่องจากพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อันเอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ ส่งผลต่อนักศึกษาบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยในหัวข้อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้นักศึกษาเป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และส่งผลถึงการเรียนที่ดีขึ้นของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม และสรุปผลการวิจัย นำเสนอผลการวิจัยโดยนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล การวิเคราะห์ข้อมูล โดยกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษา สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 50 คน

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของการสังเกตข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชาและการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษา การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักศึกษารวมทั้งดูแลด้านการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากรุ่นพี่ อาจารย์ที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักศึกษาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักศึกษาภาคการศึกษาที่ 2/2557 สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น

คำสำคัญ: Behavior modification, Discipline, Responsibility

ความคิดเห็นต่อการพัฒนาทักษะด้านวิจัยของนักศึกษาพยาบาลโดยบูรณาการรายวิชาการพยาบาลและการศึกษาอิสระด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิค Research - based Learning

จรรยา สุวรรณบำรุง¹ จิราภรณ์ สรรพวิรวงศ์² อรทัย นนทเภท² อภิรยา พานทอง²
รัชฎาภรณ์ จันทสุวรรณ² จันทร์จรรย์ ถือทอง² สุดา ใจห้า² และ จิราวรรณ คล้ายวิเศษ²

¹สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

²สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

scharuai@wu.ac.th, yincharuai@gmail.com

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตจะมีรายวิชาวิจัยทางการพยาบาล (NUR-416) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการแสวงหาและสร้างความรู้ทางการพยาบาล ความสำคัญของวิจัยทางการพยาบาล ชนิดของงานวิจัย รูปแบบการวิจัย ขั้นตอนของวิจัยทางการพยาบาล และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล สอดคล้องกับความต้องการของรายวิชาการศึกษาอิสระ (NUR-418) ซึ่งมีการเรียนการสอนควบคู่ในภาคการศึกษา 1/2558 โดยรายวิชาการศึกษาอิสระ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดประสบการณ์ในสถานการณ์จริงให้นักศึกษาสามารถศึกษาค้นคว้าความรู้ที่ครอบคลุมประเด็นทางการพยาบาล จึงจัดการเรียนการสอนให้มีการบูรณาการทั้ง 2 รายวิชาในรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ด้วยเทคนิค Research - based Learning วิธีการเรียนรู้การวิจัยจากรายวิชาทฤษฎีสู่การทำงานวิจัยที่เป็นการปฏิบัติในภาคสนามของรายวิชาการศึกษาอิสระ โดยการแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน จำนวน 14 กลุ่ม มีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 1 คนต่อนักศึกษา 2 กลุ่ม รวมอาจารย์ 7 คน เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนนักศึกษาแต่ละกลุ่มจะมีผลการวิจัยกลุ่มละ 1 เรื่อง และประชุมเพื่อนำเสนอผลการวิจัย และการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะด้านวิจัย และสร้างเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ ตลอดถึงพัฒนาทักษะด้านวิจัยของนักศึกษา ผลการดำเนินการ นักศึกษาทั้ง 14 กลุ่มรวมทั้งหมด 68 คนได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนประกอบด้วย การนำเสนอโครงร่างการวิจัย การพิจารณาจริยธรรม และดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัยในช่วงเวลา 14 สัปดาห์ ประชุมนำเสนอผลการวิจัยและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของนักศึกษา กับทีมอาจารย์ผู้สอนทั้ง 8 คน ผลการประเมิน ความคิดเห็น พบว่าภาพรวม

ความคิดเห็นต่อประเด็นการเรียนรู้ทั้ง 10 ข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (\bar{X} , SD.= 4.21, 0.50) เช่นเดียวกับระดับความคิดเห็นต่อประเด็นรายชื่อที่พบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, และ 10 (\bar{X} , SD.=4.05, 0.48 - \bar{X} , SD. = 4.50, 0.53) และมีเพียง 1 ข้อ คือ ข้อที่ 6 “ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ” ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลางถึงมาก (\bar{X} , SD.=3.74, 0.87) อย่างไรก็ตามการเรียนรู้ทักษะวิจัยของนักศึกษาในช่วงเวลาที่จำกัดจึงต้องมีการเสริมแรงและการสนับสนุนจากการทำงานเป็นทีม และอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงจำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการวิจัยหรือได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมก่อนการเรียนการสอน

คำสำคัญ: ความคิดเห็น ทักษะด้านวิจัย นักศึกษาพยาบาล Research-based Learning

แหล่งทุน: สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

EC No.: โครงการที่เข้าข่ายไม่ต้องขอรับรองด้านจริยธรรม (Exemption) Ref. WU-EC-NS-2-047-58

แนวทางการพัฒนางานดูแลนักศึกษาพิการเรียนร่วมในระดับอุดมศึกษา: กรณีศึกษา นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลักสูตรภาษาอังกฤษ

จิราพร ภารตธรรม์วัฒน์

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

jjiraporn@gmail.com

บทคัดย่อ

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และกล่าวว่า คนพิการมีสิทธิเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของบุคคลนั้น และด้วยสาเหตุดังกล่าวนี้ สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในประเทศไทย จึงได้เปิดรับนักศึกษาตาพิการเข้ามาเรียนในหลักสูตร รวมถึงมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ซึ่งเปิดรับนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเห็นเข้ามาเรียนเมื่อปีการศึกษา 2555

ในช่วงแรกของการริเริ่มพัฒนางานดูแลนักศึกษาพิการเรียนร่วม มหาวิทยาลัยได้เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้ามาอยู่ของนักศึกษาทั้งในด้านที่อยู่อาศัย ด้านการเรียน รวมถึงอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ แต่กระนั้นก็ตามข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและการปรับตัวของนักศึกษาพิการเมื่อใช้ชีวิตในสถาบันการศึกษายังไม่เป็นที่เข้าใจมากนัก ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ใช้ในการพัฒนางานดูแลนักศึกษาพิการเรียนร่วมในมหาวิทยาลัยต่อไป

บทความนี้เขียนขึ้นเพื่อรายงานผลการศึกษาในลักษณะกรณีศึกษานักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเห็นหลักสูตรภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จำนวน 1 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการและหาแนวทางในการพัฒนางานดูแลนักศึกษาพิการเรียนร่วมในมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

คำสำคัญ: นักศึกษาตาพิการ นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเห็น นักศึกษาพิการเรียนร่วม

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชา OCC-141 อาชีวอนามัยและความปลอดภัยขั้นแนะนำ

อุไรวรรณ หมดอำตม์ ศิริพร ต่านคชาธาร สุภาภรณ์ ยิ้มเที่ยง จันจิรา มหาบุญ
ทัศนุ เรื่องสุวรรณ และ มุจลินท์ ชัยเกลี้ยง

สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
จังหวัดนครศรีธรรมราช

muraiwan@wu.ac.th, siriporn.da@wu.ac.th, ksupapor@wu.ac.th, hjunjira@wu.ac.th,
tassanu.ru@wu.ac.th, mujalin.sa@wu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา OCC-141 อาชีวอนามัยและความปลอดภัยขั้นแนะนำให้มีความเหมาะสม 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา OCC-141 อาชีวอนามัยและความปลอดภัยขั้นแนะนำของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาหลักสูตรอนามัยสิ่งแวดล้อม และหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2557 โดยมีนักศึกษาประมาณ 194 คน เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนการสอนรายวิชา OCC-141 2) เอกสารประกอบการเรียนการสอน รายวิชา OCC-141 3) แผนที่ความคิด (Mind mapping) โดยจัดการอบรมให้ความรู้นักศึกษาในการเขียนแผนที่ความคิด เพื่อให้ศึกษานำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน 4) Case-based Learning จำนวน 25 กรณี โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 7-8 คน ต่อหนึ่งกลุ่มเพื่อนำกรณีศึกษาไปวิเคราะห์ในแต่ละหัวข้อที่กำหนดให้ และมีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 6 คน ดูแลนักศึกษา ประมาณ 4-5 กลุ่ม 5) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อผลการจัดการเรียนการสอน รายวิชา OCC-141 แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล การเรียนด้านผู้เรียน 2) ข้อคำถามปลายเปิดให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในรูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กับเกณฑ์มาตรฐาน พบว่าผู้เรียนจำนวน 15 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีเยี่ยม คิดเป็น

ร้อยละ 8.2 ของผู้เรียนทั้งหมด รองลงมาผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีมากจำนวน 45 คน และระดับดี 64 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และ 34.8 ตามลำดับ คะแนนผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนเท่ากับ 71.98 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.79 2) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X}=3.3$) เมื่อจำแนกความพึงพอใจของนักศึกษาออกเป็นรายด้าน พบว่าด้านการสอนของอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ มีการเตรียมการสอนที่ดี ($\bar{X}=3.6$) ด้านเนื้อหาพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เนื้อหาน่าสนใจ ทันสมัย ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ($\bar{X}=3.4$) ด้านการเรียนการสอนพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พัฒนาผู้เรียนให้เกิดแนวคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์ ($\bar{X}=3.4$) ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีเอกสารและสื่อประกอบในการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.3$) ด้านการประเมินผล พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เกณฑ์การประเมินผลมีความเที่ยงธรรมโปร่งใส ($\bar{X}=3.5$) ด้านผู้เรียน พบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความตระหนักด้านความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัย ($\bar{X}=3.4$)

คำสำคัญ: อาชีวอนามัยและความปลอดภัยขั้นแนะนำ การจัดการเรียนการสอนแบบกรณีศึกษา แผนผังความคิด

แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปีงบประมาณ 2558

กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมรายวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์นม

วิสาขะ อนันธวัช

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

anvisaka@gmail.com

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในรายวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์นม มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำและร่วมออกแบบการเรียนรู้ มีหนังสือประกอบการสอนและคู่มือปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง การสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้เรียนและผู้สอนใช้ระบบสารสนเทศ Facebook และ Line กระบวนการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสนใจ การฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ การลงพื้นที่เก็บข้อมูลฟาร์มโคนมและแพะนม การทัศนศึกษาโรงงานแปรรูปน้ำนม (สหกรณ์โคนมพัทลุง จำกัด) การฝึกปฏิบัติร่วมกับเกษตรกรผู้ผลิตและแปรรูป ผลิตภัณฑ์นมรายย่อย (กลุ่มเลี้ยงแพะนม อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช) การออกแบบผลิตภัณฑ์นมเพื่อสุขภาพร่วมกันของผู้เรียนและ การนำเสนอผลงานทั้งในรูปแบบรายบุคคลและรายกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้พื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีอาหารเกี่ยวกับการแปรรูป การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพ มาประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี สามารถนำองค์ความรู้ไปถ่ายทอดให้กับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะนมรายย่อยได้ สามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหา เมื่อพบว่ากระบวนการผลิต หรือผลิตภัณฑ์นมแปรรูปมีข้อบกพร่องได้เป็นอย่างดี การจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมนี้ ผู้เรียนต้องใช้เวลา ค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบสารสนเทศ ต้องอภิปรายร่วมกับผู้อื่น ส่งผลให้การเรียนรู้ ของผู้เรียนพัฒนาขึ้น อย่างไรก็ตามพบว่า ผู้เรียนยังมีข้อจำกัดในด้านการคำนวณ การเขียนรายงาน การใช้ภาษาต่างประเทศที่จำเป็นต้องหาแนวทางในการแก้ไขต่อไป

คำสำคัญ: การสอนแบบมีส่วนร่วม เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์นม การฝึกปฏิบัติ

แหล่งทุน: ทุนพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปีงบประมาณ 2558

ประสิทธิผลของการสอนในรูปแบบเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเปรียบเทียบกับ รูปแบบการรับข้อมูลฝ่ายเดียวของผู้เรียนของนักศึกษาในรายวิชากฎหมายคุ้มครอง ผู้บริโภคและวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค ภาคการศึกษาที่ 1/2558

สุวิจักขณ์ จันดาพันธ์

สำนักวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

suwijak.cha@mfu.ac.th

บทคัดย่อ

การเรียนการสอนวิชากฎหมายในประเทศไทยปัจจุบันใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก (Lecture-based) เพราะเป็นวิธีการที่ง่ายต่อการถ่ายทอดความรู้และเป็นวิธีการดั้งเดิมที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาตั้งแต่มีการก่อตั้งโรงเรียนกฎหมายขึ้นในกระทรวงยุติธรรมในปี พ.ศ. 2440 และด้วยเนื้อหาในวิชากฎหมายแต่ละรายวิชานั้นมีค่อนข้างมาก เมื่อนักศึกษาได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้วยวิธีการบรรยายแล้ว นักศึกษาจะต้องทำการท่องจำเพื่อทำความเข้าใจเพื่อที่จะสอบวัดผลปลายภาค หลังจากนั้นก็ต้องเริ่มต้นเรียนกฎหมายวิชาใหม่ต่อไป ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษา ลืมเนื้อหากรายวิชากฎหมายเดิมที่ได้เรียนไปแล้ว และเมื่อต้องนำมาปรับใช้กับสถานการณ์จริงก็เกิดปัญหา เพราะจำหลักกฎหมายได้ไม่ครบถ้วน ซึ่งวิธีการบรรยายเพียงอย่างเดียวเพื่อให้นักศึกษาท่องจำนี้ ก่อให้เกิดปัญหาต่อความทรงจำของผู้เรียนเมื่อระยะเวลาผ่านไป กล่าวคือ ผู้เรียนจะสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้น้อยลงเรื่อย ๆ เมื่อระยะเวลาที่เนิ่นนานขึ้น

การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เป็นการเรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีทักษะการคิด (Thinking) วิเคราะห์ (Analysis) และแยกแยะ (Criticize) เนื้อหาในรายวิชาที่เรียน ผ่านรูปแบบการสอนที่หลากหลาย ไม่เฉพาะรูปแบบของการบรรยาย ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียวจากอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น ซึ่งจากรายงานการวิจัยพบว่าหากนำรูปแบบการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเข้ามาใช้ จะส่งผลให้นักศึกษาเกิดทักษะ ในการนำเนื้อหาที่เรียนได้เรียนรู้ไปปรับใช้กับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้ และยังสามารถจดจำในสิ่งที่เรียนได้ยาวนานขึ้นอีกด้วย

การเรียนรู้อื่นๆที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ใช้ทักษะการคิด วิเคราะห์ และแยกแยะนั้น เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Participatory Teaching Method) มีหลายวิธี ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) การฝึกปฏิบัติจริง (Practice) และการ

เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถไปสอนคนอื่นต่อได้ (Teaching others) ซึ่งวิธีการเหล่านี้ล้วนส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆ ของผู้เรียน และยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำความรู้ที่ได้จากการสอนยาวนานขึ้นมากกว่าการเรียนที่เน้นการเรียนการสอนแบบเน้นการรับข้อมูลฝ่ายเดียวของผู้เรียน (Passive Teaching Method) ได้แก่ การบรรยาย (Lecture) การอ่าน (Reading) การเรียนจากโสตทัศนวัสดุ (Audio visual)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้วิธีการวิจัยกึ่งทดลองแบบวัดผลของนักศึกษาจำนวน 2 กลุ่มเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนใน 2 วิธี คือการเรียนการสอนแบบเน้น การมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Participatory Teaching Method) และการรับข้อมูลฝ่ายเดียวของผู้เรียน (Passive Teaching Method) โดยมีวิธีการวิจัย ดังนี้

(1) แบ่งนักศึกษาในชั้นเรียนกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคและวิधिพิจารณาคดีผู้บริโภคที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1/2558 ออกเป็น 2 กลุ่ม (กลุ่มที่ 1 = 17 คน, กลุ่มที่ 2 = 18 คน) โดยในแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) ที่ใกล้เคียงกันจากมากไปหาน้อย

(2) นักศึกษากลุ่มที่ 1 จะใช้วิธีการแบบเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Participatory Teaching Method) ในการเรียนการสอน แต่นักศึกษากลุ่มที่ 2 จะใช้รูปแบบการรับข้อมูลฝ่ายเดียวของผู้เรียน (Passive Teaching Method) ในการเรียนการสอนตลอดทั้งภาคการศึกษา โดยเนื้อหาที่ใช้สอนเป็นเนื้อหาเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม

ภายหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างจะทำการสอบวัดความรู้ โดยใช้แบบวัดความรู้ที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 100 ข้อ มีตัวเลือก 4 ตัวเลือก โดยมีข้อถูกเพียง 1 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชา ซึ่งข้อสอบดังกล่าวผ่านการตรวจสอบโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและให้คะแนน ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษาในกลุ่มที่ 1 ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Participatory Teaching Method) มีผลคะแนนการสอบปลายภาคที่สูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ 2 ซึ่งใช้รูปแบบการรับข้อมูลฝ่ายเดียวของผู้เรียน (Passive Teaching Method) โดยคะแนนสอบนักศึกษากลุ่มแรกได้คะแนนมาตรฐานที่ (T-Score) อยู่ระหว่าง 49.32-72.12 คะแนน ในขณะที่นักศึกษากลุ่มที่สองได้คะแนนมาตรฐานที่ (T-Score) อยู่ระหว่าง 27.88 - 54.18 คะแนน

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพของการสอน รูปแบบเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเปรียบเทียบ
รูปแบบการรับข้อมูลฝ่ายเดียวของผู้เรียน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค

แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจ และความสามารถในการจัดทำโครงการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ธณกนก เชื้อทอง และ ยุบลวรรณ ต้นเจียรรัตน์

คณะมนุษยศาสตร์และการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จังหวัดปทุมธานี

thanakanok.c@bu.ac.th, yubonwon.p@bu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (One group posttest design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ
1) ประเมินผลการเรียนรู้ เรื่องการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ 2) ศึกษาความสามารถในการทำโครงการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนวิชา GE111: คุณค่าแห่งบัณฑิต (Value of Graduates) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 267 คน ได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนแบบโครงการเรื่องการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจ แบบประเมินความสามารถในการทำโครงการ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้เรื่องการประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลังเรียนอยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 25.75, SD 4.17 2) ความสามารถในการทำโครงการของนักศึกษาโดยภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก (\bar{X} =12.67, SD=1.48) และความสามารถในการนำเสนอหน้าชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับดี (\bar{X} =8.53, SD=1.41) 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.01, SD=0.46)

คำสำคัญ: การจัดการการเรียนรู้แบบโครงการ ผลการเรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียง

การประยุกต์ใช้เทคนิค “Case-based Learning”

ในการเรียนรู้เชิงรุกโดยบูรณาการรายทฤษฎีสู่การปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

จันทร์จรรย์ ถือทอง¹ จรวัย สุวรรณบำรุง² เกียรติกำจร กุศล¹ และ ธิตารัตน์ เอกศิรินิมิตร¹

¹สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

²สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

scharuai@wu.ac.th, yincharuai@gmail.com

บทคัดย่อ

รายวิชาทฤษฎีและปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มุ่งเน้นให้นักศึกษาพยาบาลสามารถนำความรู้จากแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นในภาวะสุขภาพดี ภาวะเสี่ยง และภาวะเจ็บป่วย ระยะเฉียบพลัน เรื้อรัง และวิกฤต การเฝ้าระวัง การป้องกันภาวะแทรกซ้อน และการดูแลอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมสุขภาพองค์รวม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว และชุมชน จึงจำเป็นในการจัดให้นักศึกษาได้เรียนรู้เชิงรุกที่ได้เรียนรู้โดยตรงจากประสบการณ์หรือผู้ป่วยดำเนินการโดยใช้เทคนิค Case-based Learning ด้วยการแบ่ง 2 ช่วง คือ 1) รายวิชาทฤษฎีจะใช้สถานการณ์และข้อมูลผู้ป่วยจริงมาใช้ในการเรียนรู้ มอบให้นักศึกษาดำเนินการสืบค้นความรู้ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ และสังเคราะห์กำหนดแนวทางในการพยาบาล และนำอภิปรายแลกเปลี่ยนร่วมกัน 2) ปฏิบัติการพยาบาลใน 2 โรงพยาบาล โดยรับผิดชอบ Case ตามขอบเขตเนื้อหาในการเรียนสาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นตามมาตรฐานของสภาการพยาบาล พ.ศ. 2555 แบ่งนักศึกษาเป็น 10 กลุ่ม ๆ ละ 6-7 คน ฝึกปฏิบัติเป็น 2 รอบ ๆ ละ 5 กลุ่ม ฝึกปฏิบัติ จำนวนเวลา 5 สัปดาห์ต่อกลุ่ม นักศึกษาจะมีประสบการณ์เท่าเทียมกันทุกหอผู้ป่วย ดำเนินการในช่วงเดือนเมษายนถึงกรกฎาคม 2558 และประชุมเพื่อนำเสนอกรณีผู้ป่วยที่น่าสนใจ จากนักศึกษาแต่ละกลุ่มจำนวน 10 ราย อภิปรายร่วมกันระหว่างนักศึกษา 68 คน กับครูพี่เลี้ยงจากแหล่งฝึกจำนวน 5 คน และอาจารย์พยาบาล 4 คน

ผลการดำเนินการของนักศึกษาทั้ง 10 กลุ่มมีการแลกเปลี่ยนรู้ Case ร่วมกัน จำนวน 10 ราย เนื้อหาครอบคลุมตามมาตรฐานของสภาการพยาบาล ประเมินผล พบว่า มีระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อเฉลี่ยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดจำนวน 8 ข้อ (\bar{X} ; SD= 4.05, 0.44 ถึง 4.49, 0.59) มีระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก จำนวน 7 ข้อ (\bar{X} ; SD = 3.62,

0.63 ถึง 3.95, 0.51) และค่าเฉลี่ยโดยรวมของทั้ง 15 ข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (\bar{X} ; SD = 4.05; 0.30) ทั้งนี้เมื่อประเมินจำนวนความถี่ระดับ ความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละข้อพบว่า ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับมากจำนวน 14 ข้อ (ร้อยละ 53.8 ถึง 75.4) มีเพียง 1 ข้อ ที่มีระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่ในระดับมากที่สุดคือ “ช่วยในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมกับเพื่อนนักศึกษา” (ร้อยละ 53.8) ตลอดถึงการเสนอแนะให้มีการดำเนินการต่อเนื่องในนักศึกษารุ่นต่อไป เพราะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งกับเพื่อนนักศึกษาและครูพี่เลี้ยงช่วยให้นักศึกษาได้เห็นภาพของเนื้อหาวิชาทฤษฎีและการปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

คำสำคัญ: Case-based Learning การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น นักศึกษาพยาบาล

แหล่งทุน: กิจกรรมเสริมหลักสูตรรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น รายวิชาปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

การระบายสีร่างกายช่วยส่งเสริมการเรียนรู้มหากายวิภาคศาสตร์ของมือด้วยตนเอง ในนักศึกษาแพทย์

พิชชานีย์ จริยพงศ์ ชูชาติ พันธุ์สวัสดิ์ ศุจิรัตน์ บุญรัมย์ และ ภาณยุ คงทอง

สำนักวิชาแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

jpitcha@wu.ac.th, chuchard.pu@wu.ac.th, suchirat.bu@wu.ac.th, paranyu.ko@wu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการระบายสีร่างกายในการเรียนรู้มหากายวิภาคศาสตร์ของมือในนักศึกษาแพทย์ โดยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคิดเห็นของนักศึกษาที่ทบทวนความรู้ มหากายวิภาคศาสตร์ของมือด้วยวิธีการอ่านจากตำราและการใช้สีระบายร่างกายด้วยข้อสอบแบบตัวเลือกและแบบสอบถาม ตามลำดับ ในทันทีและหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมแล้ว 1 เดือน ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาเห็นด้วยว่าใช้สีระบายร่างกายมีประโยชน์และช่วยกระตุ้นการเรียนรู้มหากายวิภาคศาสตร์ด้วยตนเองหลังจากการได้รับความรู้ด้วยการบรรยายในชั้นเรียน แม้ว่าจะไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนสอบของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม แต่นักศึกษานิยมสนับสนุนให้ใช้การระบายสีร่างกายในการเรียนมหากายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์ ผลการวิจัยในครั้งนี้จึงสรุปได้ว่าการใช้การระบายสีร่างกายเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาแพทย์และการเข้าใจบทเรียนรายวิชามหากายวิภาคศาสตร์

คำสำคัญ: แพทยศาสตร์ศึกษา การระบายสีร่างกาย การเรียนการสอน กายวิภาคศาสตร์มนุษย์

แหล่งทุน: ทุนพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อิงรุก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปีงบประมาณ 2558

การศึกษาเปรียบเทียบการออกแบบสื่อดิจิทัลเพื่อช่วยเสริมสร้างประสบการณ์เรียนรู้ ผ่านคอร์สเรียนออนไลน์ ในกรณีศึกษาวิชาพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ

บรรณพจน์ โนแก้ว

สำนักวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย

banphot@mfu.ac.th

บทคัดย่อ

การปรับกระบวนการทัศน์ของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีผลกระทบต่อรูปแบบการเรียนรู้ มีการศึกษาที่หลากหลายของการบูรณาการสื่อดิจิทัลเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ เช่น การประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลกับการเรียนการสอน การเรียนรู้ผ่านเว็บ และการเรียนรู้โดยใช้เกม เป็นฐาน อย่างไรก็ตามการศึกษาเหล่านี้มุ่งเน้นเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการของการออกแบบ สื่อในมุมมองแบบองค์รวม และการออกแบบกิจกรรมซ้ำ ๆ การศึกษาก่อนหน้านี้ส่วนใหญ่มุ่ง เน้นไปที่ปริมาณผู้เรียนจำนวนมากหรือเทคนิคและวิธีการในการออกแบบสื่อ นอกจากนี้การ ศึกษาก่อนหน้ายังมีข้อจำกัดในด้านการใช้งานไปใช้งานที่แตกต่างกันในเงื่อนไขหลาย ประเด็น เช่น จำนวนนักเรียนต่อชั้นในเรียนการสอน และรูปแบบการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการ เข้ากับสื่อดิจิทัล ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนและบริบทวัฒนธรรมของการเรียนรู้ รวมทั้งภาษา ที่ใช้เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยเหล่านี้ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญ ในประเด็นของการออกแบบของสื่อแบบบูรณาการเชิงคุณภาพที่ประยุกต์เรื่องการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียนและประเภทของสื่อ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียน ปัจจัยเหล่านี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนจะเข้าใจเนื้อหาและจะทำให้พวกเขายังคงอยู่ในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความเหมาะสมของการออกแบบสื่อดิจิทัลที่สัมพันธ์ กับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนและ 2) ความเหมาะสมระหว่างการออกแบบการโต้ตอบ เชิงปฏิสัมพันธ์กับลักษณะของเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ การออกแบบสื่อดิจิทัล จำเป็นต้องเชื่อมโยงกับองค์ประกอบของการออกแบบ อาทิ หลักการออกแบบ การโต้ตอบเชิง ปฏิสัมพันธ์ องค์ประกอบภาพและการออกแบบเสียง การพิจารณาหลักการออกแบบได้รวมถึงเรื่องระยะเวลาในการนำเสนอสื่อ และประสบการณ์เรียนรู้ บทความนี้ได้ศึกษาถึงสื่อในสาม ประเภท ได้แก่ สื่อที่นำเสนอแบบภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวที่ให้ข้อมูลเชิงกราฟิก และสื่อเชิงโต้ตอบประเภทเกมออนไลน์

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับนักศึกษาปีแรก จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 250 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประยุกต์ใช้ทั้งเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างกรณีศึกษาและสื่อดิจิทัล การศึกษาในครั้งนี้ได้มีการใช้เครื่องมือการวิจัยต่าง ๆ เช่น แบบสอบถามสัมภาษณ์ ก่อนและหลังการทดสอบ การวิเคราะห์โดยวิดีโอ การใช้ซอฟต์แวร์ SPSS สำหรับการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ อาทิ การทดสอบค่าที (T-test) และการค่าสหสัมพันธ์ ผลจากการศึกษาพบว่า เกมออนไลน์แบบโต้ตอบเชิงปฏิสัมพันธ์ได้รับคะแนนสูงสุดในด้านเนื้อหา มากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ นักเรียนพึงพอใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเกมออนไลน์แบบโต้ตอบและสื่อภาพเคลื่อนไหวที่ให้ข้อมูลเชิงกราฟิกมากกว่าการนำเสนอแบบสไลด์

คำสำคัญ: Digital Media Design, Enhancing Learning Experience, Interactivities

ประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิศวกรรมความต้องการระบบ ซอฟต์แวร์จากการใช้กรณีศึกษาจริงแทนกรณีศึกษาสมมุติ

จิตติมา คังขมณี

สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

sjidtima@wu.ac.th

บทคัดย่อ

การจัดกระบวนการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาที่มุ่งให้นักศึกษามีทักษะวิชาชีพ ประกอบด้วยความรู้ด้วยนั้น หากจัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีโอกาสฝึกปฏิบัติเสริมเนื้อหาภาคทฤษฎี จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักศึกษามากขึ้น ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิศวกรรมความต้องการซอฟต์แวร์ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรวิศวกรรมซอฟต์แวร์ ได้ออกแบบให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติการเสาะหา วิเคราะห์ ตรวจสอบความถูกต้องของความต้องการที่เสาะหามาได้ เพื่อจัดทำเป็นเอกสารข้อกำหนดความต้องการของระบบซอฟต์แวร์ที่มีคุณภาพโดยใช้กรณีศึกษาเป็นเครื่องมือ ผลจากการจัดการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษาพบว่ากรณีศึกษาช่วยให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และเรียนรู้มากขึ้นกว่าการศึกษาเนื้อหาทฤษฎีอย่างเดียว แต่ความต้องการของระบบซอฟต์แวร์ กรณีศึกษาที่นักศึกษาจัดทำขึ้นยังไม่น่าพอใจนัก ผู้วิจัยสงสัยว่าการใช้กรณีศึกษาสมมุติที่นักศึกษาเลือกเองจากความสนใจของกลุ่ม ซึ่งล้วนไม่มีเจ้าของงานอยู่จริง อาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ไม่เต็มที่ งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาว่าการใช้กรณีศึกษาที่มีเจ้าของงานจริงแทนกรณีศึกษาสมมุติจะมีส่วนช่วยให้ผลงานของนักศึกษาดีขึ้น อันแสดงถึงสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ที่มากขึ้นหรือไม่ การวิจัยออกแบบโดยศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชานี้กับนักศึกษารุ่นถัดมา โดยจัดกรณีศึกษาที่มีเจ้าของงานจริงที่จะเป็นแหล่งข้อมูลให้กับนักศึกษา ควบคุมการทดลองโดยใช้แผนการสอน สื่อการสอนและกิจกรรมในชั้นเรียนเหมือนรุ่นก่อน ตัวแปรตามที่ศึกษา คือ ผลงาน พฤติกรรมการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษา เปรียบเทียบกับการใช้กรณีศึกษาสมมุติในรุ่นก่อน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผลงานและประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งสองรุ่นมีความแตกต่างกัน แม้กรณีศึกษาจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิผลขึ้น การเลือกกรณีศึกษาที่เหมาะสมนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้เนื้อหาของรายวิชาอย่างมากด้วย

คำสำคัญ: การเรียนรู้เชิงรุก กรณีศึกษาเพื่อการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนวิชา
วิศวกรรมศาสตร์ ความต้องการระบบซอฟต์แวร์ วิจัยในชั้นเรียน

แหล่งทุน: ทุนพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุก มหาวิทยาลัย
วลัยลักษณ์ ปีงบประมาณ 2558

การพัฒนาเครื่องมือประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในการประยุกต์ใช้เทคนิค Research-based Learning ของรายวิชาวิจัยทางการพยาบาลและ การศึกษาอิสระ

จรรยา สุวรรณบำรุง¹ จิราภรณ์ สรรพวิรวงศ์² อรทัย นนทเกท² อภิรยา พานทอง²
รัชฎาภรณ์ จันทสุวรรณ² จันทร์จรรย์ ถือทอง² สุตา ใจห้าว² และ จิราวรรณ คล้ายวิเศษ²

¹สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
จังหวัดนครศรีธรรมราช

²สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

scharuai@wu.ac.th, yincharuai@gmail.com

บทคัดย่อ

การประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของการเรียนที่มีการบูรณาการรายวิชาวิจัยทางการพยาบาล (NUR-416) กับการศึกษาอิสระ (NUR-418) ซึ่งมีการเรียนการสอนควบคู่กันในภาคการศึกษา 1/2558 ซึ่งไม่ปรากฏเครื่องมือในการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ตามกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเครื่องมือประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในประเมินการเรียนการสอน

วิธีดำเนินการพัฒนาเครื่องมือมี 5 ขั้นตอน คือ 1) ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมายของรายวิชา ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะเชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนการทบทวนเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิค Research-based learning 2) ประชุมทีมผู้สอนเพื่อพัฒนาข้อคำถามและร่างข้อคำถามด้วยมาตรวัดแบบ Likert scale 5 ระดับ 3) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน 4) วิเคราะห์ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content validity index: CVI) และปรับปรุงข้อคำถาม และ 5) ทดสอบความเที่ยง (Reliability) กับกลุ่มนักศึกษาที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และประเมินค่าสถิติแอลฟาครอนบราต (Cronbach's alpha)

ผลการดำเนินการได้เครื่องมือประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ (มคอ.) ใช้มาตราวัดแบบ Likert scale 5 ระดับ จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด จำนวน 40 ข้อ จำแนกได้ 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม จำนวน 7 ข้อ 2) ด้านความรู้ จำนวน 11 ข้อ 3) ด้านทักษะทางปัญญา จำนวน 6 ข้อ 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ จำนวน 8 ข้อ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 8 ข้อ เครื่องมือที่มีคุณภาพในระดับที่มีมาตรฐาน คือ Content validity=0.92 Reliability โดยรวมมีค่า Cronbach's alpha=0.89 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของการเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

คำสำคัญ: เครื่องมือประเมิน ผลลัพธ์การเรียนรู้ นักศึกษาพยาบาล Research - based Learning

แหล่งทุน: สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

EC No.: ผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยเป็นโครงการที่เข้าข่ายไม่ต้องขอรับรองด้านจริยธรรม (Exemption) Ref. WU-EC-NS-2-047-58

การเรียนการสอนเชิงรุกเพื่อพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของ
นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ศิริญาพร ปรีชา

สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

ajsiriyaporn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกในการพัฒนาความเข้าใจ เรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และศึกษาผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาจากรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ข้อมูลการวิจัยได้จากแบบสอบถาม แบบทดสอบ pre-test/post-test และกิจกรรมการเรียนรู้จากกรณีศึกษาในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 43 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษากลุ่มเรียน 5611226.01 เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 23 คน และนักศึกษากลุ่มเรียน 5511226.01 เป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ซึ่งมาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเป็นนักศึกษาที่อยู่ในระหว่างการทำงานวิจัยทางด้านสารสนเทศศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนสถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตามตัวแปรโดยใช้ค่าคะแนนที (t-test) ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุกในการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เริ่มต้นด้วยการทดสอบก่อนเรียนลำดับต่อมาเป็นขั้นตอนการบรรยายและยกตัวอย่างเพื่อให้ความรู้ หลังจากนั้นเป็นขั้น

ตอนการสร้างความสำเร็จซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุก ด้วยการฝึกปฏิบัติเขียนเชิงวิชาการ รวมทั้งการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและรายการบรรณานุกรม ร่วมกับการอภิปรายกรณีศึกษาต่างๆ ที่นักศึกษาสนใจ และสิ้นสุดด้วยการทดสอบหลังเรียน ซึ่งพบว่านักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงรุก มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกับนักศึกษาที่สอนตามปกติ และภายหลังการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ 9 สัปดาห์ นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนแตกต่างกับก่อนเรียนจากการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อค้นพบว่าการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการจะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง กล่าวคือนอกจากการให้ความรู้เรื่องการลอกเลียนทางวิชาการแล้ว จะต้องสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนด้วย ซึ่งเกิดจากการฝึกปฏิบัติโดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำแนะนำ

คำสำคัญ: การเรียนรู้เชิงรุก รูปแบบการเรียนการสอน การลอกเลียนทางวิชาการ

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การศึกษาทางเลือกบนรากฐานวัฒนธรรมชุมชน สู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยชีวิต จังหวัดนครศรีธรรมราช

จิตภินันท์ คำดี

สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน จังหวัดนครศรีธรรมราช

Jitphinanna@gmail.com

บทคัดย่อ

นับตั้งแต่ประเทศไทยมีการปฏิรูปการศึกษามาแล้วหลายครั้งและเปลี่ยนนโยบายด้านการศึกษามานับไม่ถ้วนก็ตาม ปัจจุบันก็ยังมีคำถามว่าแล้วสิ่งที่พยายามพัฒนานั้นเกิดประโยชน์จริงหรือไม่ การศึกษาไทยจะเดินหน้าหรือว่าจะถอยหลังเข้าคลอง การวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาสู่การนำเสนอยุทธศาสตร์การศึกษาทางเลือกบนรากฐานวัฒนธรรมชุมชนสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ในพื้นที่ของการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยชีวิตจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้หลักปรัชญาของมหาวิทยาลัยคือ การใช้ชีวิตเป็นตัวตั้ง การวิจัยครั้งนี้เป็นกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเชิงปฏิบัติการ มุ่งเน้นที่กระบวนการร่วมคิดร่วมแก้ปัญหา สร้างกิจกรรมในระดับพื้นที่ และหาข้อมูลเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่มีอยู่ในชุมชนสู่การพัฒนา นักบริหารการศึกษาเองต้องคิดให้รอบด้าน มองให้รอบทิศว่าระบบการศึกษาทางเลือกในระดับอุดมศึกษา จะหลุดกรอบและนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาได้จริงหรือไม่

การศึกษาทางเลือกเป็นรูปแบบการศึกษาที่ไม่ใช่หรือต่างจากรูปแบบการศึกษากระแสหลัก มีปรัชญาการศึกษาใหม่ที่มีรากฐานมาจากปรัชญาที่หลากหลายและไม่ยึดติดกับปรัชญาดั้งเดิม โดยมีการเรียนการสอนที่มีขอบเขตกว้างขวางและหลากหลายรูปแบบมากกว่าการศึกษา กระแสหลักที่ยึดความต้องการของบุคคลและชุมชนเป็นหลัก การศึกษาทางเลือกจึงมีฐานะเป็นวาทกรรมที่เป็นปฏิบัติการได้ต่อระบบการศึกษาเพื่อ การครอบงำของรัฐ และสร้างระบบการศึกษาที่เป็นของประชาชนเอง โดยประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

วิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนา และเสวนา แลกเปลี่ยนประสบการณ์ตามทฤษฎีข้อมูลพื้นฐาน (Grounded Theory) โดยเริ่มด้วยการพิจารณาจัดกลุ่มข้อมูลที่เป็นคำพูดของผู้ให้ข้อมูล (In vivo) จัดลำดับขั้นกลุ่มความ

คิดต่างๆ คัดเลือกกลุ่มข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจุดเน้น คำถามและเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Huberman & Miles, 1994) รวมทั้งการปฏิบัติการในพื้นที่ และเรียบเรียงเขียนรายงานข้อค้นพบ เพื่อนำไปสู่การนำเสนอในระดับนโยบายสู่ การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพของอาจารย์ผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ: การศึกษาทางเลือก ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการศึกษาทางเลือก รากฐานวัฒนธรรม สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยชีวิต

ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร: การพัฒนานวัตกรรมเพื่อคุณภาพการบริการในคลินิก

เกียรติกำจร กุศล ชิดารัตน์ เอกศิรินิมิตร และ อรทัย นนทเภท

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

kthidara@wu.ac.th

บทคัดย่อ

โครงการเสริมหลักสูตรการพัฒนานวัตกรรมเพื่อคุณภาพการบริการในคลินิกของนักศึกษาพยาบาลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนรายวิชา NUR-417 ปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาล การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรรายวิชาปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาล และผลการนวัตกรรมการเพื่อคุณภาพการบริการในคลินิกไปใช้จริงในขณะปฏิบัติการพยาบาลในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม อายุรกรรม ศัลยกรรมและนรีเวชกรรม นักศึกษาได้ใช้กระบวนการ PDCA ในการดำเนินการพัฒนานวัตกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาล สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำนวน 66 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา NUR-417 ปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาล ภาคการศึกษาที่ 2/2558 นักศึกษามีการฝึกปฏิบัติในคลินิกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 5-6 คน รวมระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมและฝึกปฏิบัติประมาณ 3 สัปดาห์ต่อกลุ่ม ดำเนินการในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2558-มกราคม 2559 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการพัฒนานวัตกรรมเพื่อคุณภาพการบริการในคลินิก ซึ่งมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .86 และการสอบถามความพึงพอใจต่อผลงานของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามกลับมารอบถ้วนจำนวน 59 คน พบว่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรรายวิชาปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.26$, $SD=.38$) และเมื่อพิจารณาในรายข้อ ค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้เสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์สูงสุด

($\bar{X} = 4.42$, $SD = .59$) รองลงมาคือได้เสริมสร้างทักษะการสื่อสาร การประสานงานและการทำงานร่วมกันเป็นทีม ($\bar{X} = 4.37$, $SD = .61$) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการเสริมหลักสูตรการพัฒนานวัตกรรมเพื่อคุณภาพการบริการในคลินิกอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.31$, $SD = .59$) ผลการนำนวัตกรรมไปใช้ พบว่าผู้ป่วยและญาติในหอผู้ป่วยต่างๆ มีความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรมของนักศึกษาในระดับมากร้อยละ 86.96 นักศึกษามีความพึงพอใจในผลงานนวัตกรรมที่ได้พัฒนาขึ้นเนื่องจากสามารถนำไปใช้ได้จริงอยู่ในระดับมากร้อยละ 93.2 จากข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับนักศึกษาพยาบาลช่วยพัฒนาความสามารถในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม การประสานงานและการสื่อสารได้ดีมาก ดังนั้นอาจารย์จึงควรสนับสนุนให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับนักศึกษาพยาบาลต่อไป

คำสำคัญ: กิจกรรมเสริมหลักสูตร นวัตกรรม คุณภาพการบริการในคลินิก

แหล่งทุน: สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผลการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจิตอาสาพัฒนาเด็ก เยาวชน วัด และชุมชน รายวิชาจริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพทางสุขภาพ

เกียรติกำจร กุศล ธิตารัตน์ เอกศิรินิมิตร อรทัย นนทเภท กำไล สมรักษ์ และ ธัญวลัย ทองล้ำ

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

kkiatgum@wu.ac.th

บทคัดย่อ

โครงการจิตอาสาพัฒนาเด็ก เยาวชน วัด และชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนรายวิชา NUR-313 จริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพทางสุขภาพ เป็นโครงการเสริมหลักสูตรสำหรับนักศึกษาพยาบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ศึกษามีจิตสาธารณะในขณะที่ทำโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและสร้างความร่วมมือที่ดีกับชุมชน และมีความรู้สึที่ดีมีความพึงพอใจในการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรจิตอาสาพัฒนาเด็ก เยาวชน วัด และชุมชน นักศึกษาดำเนินโครงการโดยใช้กระบวนการ PDCA (Plan, Do, Check and Act) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำนวน 71 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา NUR-313 จริยศาสตร์และกฎหมายวิชาชีพทางสุขภาพ ภาคการศึกษาที่ 2/2558 แบ่งนักศึกษาเป็น 3 กลุ่มย่อย ช่วงของการฝึกปฏิบัติประมาณ 5 สัปดาห์ต่อกลุ่ม ดำเนินการในช่วงวันที่ 15 ธันวาคม 2558-22 มกราคม 2559 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามกลับมาครบถ้วนจำนวน 67 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจิตอาสาพัฒนาเด็ก เยาวชน วัด และชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.48$, $SD = .38$) และเมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจิตอาสาพัฒนาเด็ก เยาวชน วัด และชุมชน ในครั้งนี้ได้เสริมสร้างการมีจิตสาธารณะอย่างสร้างสรรค์สูงสุด ($\bar{X} = 4.69$, $SD = .50$) รองลงมาคือการได้รับความร่วมมือที่ดีจากชุมชนในการจัดกิจกรรมโครงการ ($\bar{X} = 4.66$, $SD = .48$) และพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจิตอาสาพัฒนาเด็ก เยาวชน วัด และชุมชนอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X} = 4.58$,

SD=.55) ผลการดำเนินงานของนักศึกษาพยาบาลทั้ง 3 โครงการ จากการประเมินผลในโครงการที่ 1 การสร้างเสริมสุขภาพแก่เด็กและเยาวชน นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย อายุ 6-12 ปี จำนวน 61 คน นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของการดูแลสุขภาพปากฟันได้ คิดเป็นร้อยละ 83.33 บอกวิธีการป้องกันและกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลายได้ คิดเป็นร้อยละ 76.92 สามารถล้างมืออย่างถูกวิธี คิดเป็นร้อยละ 81.50 ในโครงการที่ 2 ทำดีเพื่อพ่อ สานต่อพัฒนาชุมชน เน้นเรื่องการรักษาความสะอาดภายในวัด มีชาวบ้านที่มาทำบุญ เป็นผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วยประมาณ 10 คน ผลการประเมินภายในวัดสะอาด น่ามอง น่าอยู่มากขึ้น ได้รับการขอบคุณ ซึ่งชมจากพระภิกษุที่วัดและชาวบ้านทั้ง 10 คน ได้ให้ความร่วมมือและมีความพึงพอใจในการทำกิจกรรมของนักศึกษาเป็นอย่างมาก โครงการที่ 3 โครงการหาดสวย น้ำใส ด้วยมือเรา (The Sea Smiles from my Hands) เน้นการรักษาสิ่งแวดล้อมชายหาด จากการประเมินผลการจัดทำโครงการชายหาดมีความสะอาดขึ้น มีที่ทิ้งขยะที่ถูกต้องเหมาะสม ทำให้ชาวบ้านที่เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในระดับมากถึงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 จากข้อค้นพบดังกล่าวสำนักวิชาฯ จึงควรสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับนักศึกษาพยาบาลต่อไป

คำสำคัญ: กิจกรรมเสริมหลักสูตร จิตอาสา พัฒนาชุมชน

แหล่งทุน: สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

“วลัยลักษณ์ร่วมใจป้องกันภัยโรคไข้เลือดออก”

กิจกรรมการเรียนรู้เชิงบูรณาการระหว่างกิจกรรมจิตอาสา งานวิจัย และส่วนกิจการนักศึกษา

ปิยวิชน์ คงอินทร์¹ จรรยา สุวรรณบำรุง² จันทร์จรรย์ ถือทอง³ และ รัชฎาภรณ์ จันทสุวรรณ³

¹ ส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

² หน่วยวิจัยและบริการวิชาการโรคไข้เลือดออก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ อำเภอท่าศาลา
จังหวัดนครศรีธรรมราช

³ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

scharuai@wu.ac.th, yincharuai@gmail.com

บทคัดย่อ

ถึงแม้ว่าจะมีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคมาตลอดแต่อัตราการป่วยโรคไข้เลือดออกในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ก็ยังคงพบได้อยู่ การป้องกันและควบคุมโรคจึงเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องดำเนินการในรูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทที่เป็นการบูรณาการงานวิจัยของอาจารย์ที่มีอยู่กับการดำเนินการจิตอาสาของนักศึกษาชมรม “ชมรมวลัยลักษณ์ร่วมใจป้องกันภัยโรคไข้เลือดออก”

ดำเนินการในเชิงบูรณาการความรู้จากการวิจัย ร่วมกับกิจกรรมจิตอาสาของนักศึกษา และการสนับสนุนของส่วนกิจการนักศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 กิจกรรม คือ 1) ประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกในพื้นที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยนักศึกษาพยาบาลแกนนำชมรม “วลัยลักษณ์ร่วมใจป้องกันภัยโรคไข้เลือด” และ 2) กิจกรรมให้ความรู้เพื่อสร้างตระหนักในการป้องกันโรคไข้เลือดออกแก่นักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 1/2558 ในวันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม 2558 โดยมีกิจกรรมให้ความรู้จากอาจารย์ที่มีประสบการณ์ การแสดงละครของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 4 รวมถึงการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเพื่อสร้างความตระหนักทางเฟซบุ๊ก (Facebook)

ผลการดำเนินการ พบว่า 1) กิจกรรมที่ 1 นักศึกษาชมรมวลัยลักษณ์ร่วมใจป้องกันภัยโรคไข้เลือดออก เข้าร่วมครั้งละ 30 คน ดำเนินการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จำนวน 2 ครั้งในเดือนมิถุนายนและเดือนสิงหาคม 2558 2) นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความตระหนัก

จำนวน 1,688 คน โดย ผลการประเมินจากนักศึกษาจำนวน 1,298 คน คิดเป็นร้อยละ 76.8 มีความคิดเห็นต่อข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ในระดับมาก-มากที่สุด (\bar{X} , $SD= 4.14, 0.46$) และเมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่ 8 ข้อ มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก - มากที่สุด มีเพียง 2 ข้อ คือ ข้อที่ 4 “นักศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดีในการป้องกันโรคไข้เลือดออก” ที่มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง (\bar{X} , $SD=3.80, 0.69$) และข้อที่ 7 “กิจกรรมครั้งนี้ช่วยเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม หรือทำงานร่วมกับเพื่อนนักศึกษา” (\bar{X} , $SD=3.91, 0.71$) ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาใหม่ (ร้อยละ 52.2) และอาจยังไม่มีความมั่นใจในการเป็นตัวอย่างให้กับนักศึกษาอื่นๆ เพราะเข้ามาอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้เพียง 2 วัน ตลอดถึงการแสดงทั้งหมดเป็นการแสดงของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 4 โดยนักศึกษาสาขาอื่นๆ จะเป็นเพียงผู้เข้าร่วมฟังและชมการแสดงละคร โดยสรุปการบูรณาการ การบริการวิชาการของหน่วยวิจัยและบริการวิชาการโรคไข้เลือดออก การประสานงานและการสนับสนุนอย่างดีจากส่วนกิจการนักศึกษาในการกำหนดชั่วโมงจิตอาสา และชั่วโมงหอพัก ก่อให้เกิดการบูรณาการของการวิจัยการสอน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในโอกาสวันแม่แห่งชาติ สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

คำสำคัญ: วลัยลักษณ์ร่วมใจป้องกันภัยโรคไข้เลือดออก กิจกรรมการเรียนรู้เชิงบูรณาการ จิตอาสา ไข้เลือดออก

แหล่งทุน: ส่วนกิจการนักศึกษา สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ และหน่วยวิจัยและบริการวิชาการ โรคไข้เลือดออก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปีงบประมาณ 2558

คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในอำเภอน้ำพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ทิพย์วารีย์ ศรีสุกใส พรรณิกา ส่วนมิหนนา พัทธพร ชามทอง มนต์ตา สัมแป้น
และ อรทัย นนทเภท

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

orratai.no@wu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในอำเภอน้ำพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากโรคหลอดเลือดสมองเป็นปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุข เป็นสาเหตุของความพิการบกร่องในการทำหน้าที่ของร่างกาย ทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงไป โดยใช้กรอบแนวคิดการประเมินคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก (WHO) ประกอบด้วยคุณภาพชีวิต 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในอำเภอน้ำพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช คัดเลือกโดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 83 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคลและแบบประเมินคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก ชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BRE-THAI) จำนวน 26 ข้อ ซึ่งแปลโดย สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล และคณะ (2540) มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตโดยรวมของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 77.22 (SD=11.40) สำหรับคุณภาพชีวิตรายด้าน พบว่าคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ด้านร่างกายและด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.34 (SD=3.39) 21.45 (SD=4.01) และ 23.84 (SD=3.90) ตามลำดับ แต่มีคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับที่ไม่ดี ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.63 (SD=1.65)

ดังนั้นการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองอย่างต่อเนื่องที่บ้าน เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพด้านร่างกาย จิตใจ สัมพันธภาพทางสังคม และการพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีความจำเป็นอย่างยิ่งในผู้ป่วยกลุ่มนี้ โดยเฉพาะด้านสัมพันธภาพทางสังคม ทีมสุขภาพควรกระตุ้น ส่งเสริมและ

ประเมินความก้าวหน้าของผู้ป่วยเป็นระยะๆ ร่วมกับผู้ดูแลเพื่อป้องกันความเสี่ยงและภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้น ลดการสูญเสียชีวิต ทรัพยากรสินค้าใช้จ่ายในการรักษา สนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ป่วยช่วยเหลือตัวเองได้มากที่สุดเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

คำสำคัญ: ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง คุณภาพชีวิต

แหล่งทุน: ทุนสนับสนุนการทำโครงการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีงบประมาณ 2559 และทุนสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพการวิจัย ปีงบประมาณ 2558 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผลกระทบจากการหลอมรวมจิตตปัญญาศึกษาเพื่อปรับเปลี่ยนห้องเรียน ไปสู่การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

วิศิษฐ์ศรี วิยะรัตน์¹ ชิตพร วรวิมุต² เอกรัตน์ รวยรวย³ พิเศษฐ์ พินิจ⁴ อนุศิษฐ์ อัมมานะตระกูล⁴
ปกรณ สุภินานนท์⁵ อินทร์ธิดา คำภีร์³ พลศักดิ์ เลิศหิรัญปัญญา⁶

¹สำนักงานคณบดี, ²นักวิจัยโครงการ, ³ภาควิชาครุศาสตร์โยธา, ⁴ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล,
⁵ภาควิชาเทคโนโลยีสื่อสารและการศึกษา, ⁶ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

¹wisitsree.wiy@kmutt.ac.th, ³eakarut.rua@kmutt.ac.th,

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลกระทบที่เกิดจากการนำเอา
กระบวนการจิตตปัญญาศึกษาไปปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทั้งนี้เพื่อตอบสนอง
ต่อนโยบายการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมฯ และนโยบายการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ (New Approach to Learning)
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กรอบแนวคิด 5 ประการของการสอนแบบกระบวนการ
ได้แก่ 1) สอนแบบองค์รวม 2) การให้สิ่งที่ผู้ควบคุมคู่กับวิธีการที่จะรู้ 3) ใช้กิจกรรมเป็นฐาน
ในการเรียนรู้ 4) การสะท้อนผลการเรียนรู้ และ 5) การสร้างพื้นที่ปลอดภัย วิธีการที่ใช้ในการ
วิจัย ได้แก่ การคัดเลือกห้องเรียน การเก็บข้อมูลโดยการสังเกตการสอน การสะท้อนผลการ
เรียนรู้โดยผู้เรียน การสะท้อนผลการสอนโดยครู และถอดบทเรียนการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่าการประยุกต์ใช้จิตตปัญญาศึกษาในห้องเรียน ทำให้เกิด 1) ได้สร้าง
การตื่นตัวให้เกิดขึ้นในห้องเรียนและเปิดประตูความอยากรู้ของผู้เรียนได้สำเร็จ 2) ครูนำองค์
ประกอบ 5 ประการของการสอนแบบกระบวนการไปใช้แบบบูรณาการในแต่ละวิชามากน้อย
ต่างกันตามความถนัดและบุคลิกลักษณะของครูแต่ละคน 3) องค์ประกอบทั้ง 5 ประการ ช่วย
ให้ครูมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดบรรยากาศที่น่าสนใจมากขึ้น 4) ผู้เรียนส่วนน้อย

ไม่พร้อมที่จะเรียนรู้ต้องแสวงหาแนวทางการแก้ไขต่อไป 5) ประสิทธิภาพขององค์ประกอบ 5 ประการมีผลโดยตรงต่อคุณลักษณะของครูการพัฒนาตัวครูจึงเป็นประเด็นที่สำคัญ 6) ได้ค้นพบรูปแบบ/ขั้นตอนของการสอนแบบกระบวนกร สามารถสรุปเป็นรูปแบบ/ขั้นตอนของการสอนที่สมบูรณ์มากขึ้นต่อไปได้

คำสำคัญ: จิตตปัญญาศึกษา กระบวนกร การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผู้จัดกระบวนกรเรียนรู้

การพัฒนาอาจารย์ด้วยจิตปัญญาศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่ห้องเรียนเชิงรุก

เอกรัตน์ รวยรวย¹ พิเชษฐ พินิจ² อนุศิษฐ์ อันมานะตระกูล² และ วิศิษฐ์ศรี วิยะรัตน์³

¹ ภาควิชาครุศาสตร์โยธา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร

² ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร

³ สำนักงานคณบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร

eakarut.rua@kmutt.ac.th, wisitsree.wiy@kmutt.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีเป้าหมายเพื่อนำเสนอกระบวนการพัฒนาอาจารย์ โดยมีองค์ความรู้ด้านจิตตปัญญาศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจร.) จากการจัดการเรียนรู้เชิงรับ (Passive Learning) ไปสู่การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

เทคนิควิธีการที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ผู้สอนมีทั้งสิ้น 7 ประการ ได้แก่ 1) การฝึกอบรมทางด้านจิตตปัญญาศึกษาให้แก่อาจารย์ 2) การจัดกิจกรรมให้อาจารย์ได้ฝึกฝนโดยมีทีมกระบวนการ มจร. เป็นพี่เลี้ยง 3) จัดสรรทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาห้องเรียนที่มีการสอนแบบจิตตปัญญาศึกษา 4) เปิดห้องเรียนจิตตปัญญาศึกษาดั้งแบบให้อาจารย์ได้เรียนรู้และศึกษา 5) ให้คำปรึกษาและประชุมเพื่อติดตามการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน 6) แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนผ่านชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice: CoP) และ 7) ใช้เฟซบุ๊กเป็นแหล่งข้อมูลให้อาจารย์ได้เรียนรู้และศึกษาเพิ่มเติม

ผลการวิจัยค้นพบว่าจิตตปัญญาศึกษาช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในตัวผู้สอน 2 ประการ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงภายในจิตใจของผู้สอน ส่งผลให้เกิดการเชื่อมต่อกับความรู้สึกที่ดีกับผู้เรียน ก่อให้เกิดพื้นที่ปลอดภัยในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เกิดความอยากรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง และ 2) การเปลี่ยนแปลงในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถนำเอาเทคนิควิธีการของจิตตปัญญาศึกษาไปประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย ทำให้ห้องเรียนเกิดความน่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ภายใต้โครงการวิจัยนี้ทำให้เกิดห้องเรียนที่มีการนำเอาวิธีการจิตตปัญญาศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 10 ห้องเรียน ทั้งนี้มีห้องเรียนที่เอากระบวนการจิตตปัญญาศึกษาไปใช้อย่างเต็มรูปแบบ 4 ห้องเรียน เอาไปใช้บางส่วนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนจำนวน 6 ห้องเรียน มีอาจารย์ผู้สอนที่นำกิจกรรมจิตตปัญญาศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ 18 คนอย่างเป็นทางการ ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์รุ่นใหม่และอาจารย์ที่รับผิดชอบการสอนด้านการศึกษา ส่วนอาจารย์ที่สอนทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ยังให้ความสนใจน้อย ทั้งนี้การนำกิจกรรมจิตตปัญญาศึกษาไปใช้ในห้องเรียนครอบคลุมทั้งทุกภาควิชาในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมฯ มจธ.

คำสำคัญ: จิตตปัญญาศึกษา กระบวนการ การพัฒนาอาจารย์ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

การสอนรายวิชาพื้นฐานระบบพลวัตและการควบคุมด้วยจิตตปัญญาศึกษา

อนุศิษฐ์ อัมมานะตระกูล เอกรัตน์ รวยรวย และ วิศิษฐ์ศรี วิยะรัตน์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
กรุงเทพมหานคร

eakarut.rua@kmutt.ac.th, wisitsree.wiy@kmutt.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อค้นหาผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนผ่านกระบวนการทางจิตตปัญญาศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นลักษณะหนึ่งของการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้นผู้วิจัยจะใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยผู้สอนจะเป็นกระบวนการ และยึดหลักวิธีการสร้างการเรียนรู้ในชั้นเรียนซึ่งประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบหลักที่จะพึงเกิดขึ้นในชั้นเรียน อันได้แก่ การสอนแบบองค์รวม การสอนที่ต้องควบคุมกับวิธีที่จะเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ร่วมกิจกรรม การให้ผู้เรียนสะท้อนผลการเรียนรู้ และการสร้างพื้นที่ปลอดภัย กลุ่มผู้เรียนที่ใช้ในคือนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์เครื่องกล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งลงทะเบียนเรียนรายวิชา พื้นฐานระบบพลวัตและการควบคุมในภาคเรียนที่ 1/2558 จำนวน 56 คน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนรับรู้ถึงวิธีการเรียนรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ การแลกเปลี่ยนหรือมีโอกาสนให้ผู้เรียนได้สะท้อนผลการเรียนนั้น ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเชื่อมต่อกับชั้นเรียนได้อยู่ในระดับดีในส่วนของผู้สอนสามารถที่จะให้เนื้อหาเพื่อให้เชื่อมต่อกับสภาวะที่ผู้เรียนพร้อมรับรู้ในเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างดีหากเปรียบเทียบกับการสอนที่มีการเรียนการสอนแบบเรียงลำดับบทเรียน นอกจากนี้ผลจากการวิจัยยังเห็นข้อมูลของผู้เรียนในมิติของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนบางส่วนก็สะท้อนออกมาในมุมที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลที่ผู้เรียนรู้สึกว่าเป็นผู้รับฝ่ายเดียวก็ได้อยู่แล้ว การวิจัยครั้งนี้สรุปว่าการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ด้วยการนำจิตตปัญญาศึกษาเข้ามาใช้ในชั้นเรียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในมิติของวิธีการเรียนการสอน การเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน การทำให้ผู้เรียนได้มีเสียงของตัวเองเกิดการเชื่อมต่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้วิจัยได้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ภายในของผู้เรียนนั้น เวลาและ

สภาวะภายในของแต่ละคนนั้นจะมีไม่เท่ากัน ในการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างสมบูรณ์ เป็นสิ่งที่ต้องร่วมกันบ่มเพาะให้เกิดมิติของการเรียนรู้เช่นนี้อย่างต่อเนื่องต่อไป

คำสำคัญ: จิตตปัญญาศึกษา กระบวนการ การเชื่อมต่อ การสะท้อนผลการเรียนรู้ การสร้างพื้นที่ปลอดภัย การสอนแบบองค์รวม

การพัฒนาความสามารถการเขียนขั้นตอนวิธีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจำลองความคิดโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภัททิยะ จันทร์อุดม

นิสิตปริญญาโท หลักสูตร กศ.ม. การสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา

pattiyui@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถการเขียนขั้นตอนวิธี เรื่อง การจำลองความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจำลองความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อความสามารถในการเขียนขั้นตอนวิธีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจำลองความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 24 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มจากประชากร 6 ห้องเรียน ทั้งสิ้น 144 คน เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติ จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนขั้นตอนวิธีซึ่งเป็นแบบอัตนัยจำนวน 5 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านครูผู้สอน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ สถิติที่ใช้ในงานวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความเชื่อมั่น ผลการวิจัยพบว่า

1) ความสามารถในการเขียนขั้นตอนวิธี เรื่อง การจำลองความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจำลองความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อความสามารถในการเขียนขั้นตอนวิธีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจำลองความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตร่วมกับทักษะปฏิบัติ ความสามารถในการเขียนขั้นตอนวิธี การจำลองความคิด

แหล่งทุน : โครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (สควค.)

เครื่องยิงลูกเทนนิส “วลัยลักษณ์ โมเดล”

ลัดดา พิมพ์จันทร์¹ และ สุเทพ เหนือคลอง²

¹สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

²ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

pluckhan@wu.ac.th, nsuthep@wu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง เครื่องยิงลูกเทนนิส “วลัยลักษณ์ โมเดล” มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างเครื่องมือในการส่งลูกเทนนิส โดยใช้ไฟจากแบตเตอรี่เป็นพลังงานหลักแบบไร้สายไฟและสั่งงานด้วยระบบไร้สาย โดยมีโปรแกรมการยิงลูกเทนนิส ส่งได้ทั้งแบบสุ่มทิศทางและกำหนดทิศทางเอง ปรับระดับความเร็วได้ 3 ระดับคือ ระดับช้า ระดับปานกลาง และระดับเร็ว รวมถึงสามารถปรับมุมการยิงเป็นลักษณะ มุมก้ม-เงย ตั้งแต่ที่ 65.9 องศา ถึง 78 องศา โดยสามารถยิงลูกเทนนิสได้ที่ความเร็วระดับช้า ปานกลาง และเร็ว ผลการทดลองพบว่า เครื่องยิงลูกเทนนิสสามารถส่งลูกได้ 15 ลูกต่อนาที ลูกเทนนิสเคลื่อนที่ได้ระยะทางเฉลี่ย 6 เมตร 13 เมตร และ 17 เมตร ตามลำดับความเร็ว เครื่องยิงลูกเทนนิสนี้มีความแม่นยำในการส่งลูกเทนนิสให้ตกในบริเวณที่กำหนด โดยการทดสอบที่ความเร็วระดับช้า ปานกลาง และเร็ว ด้วยการส่งลูกเทนนิส 10 ลูก ไปยังสนามด้านขวา และส่งลูกเทนนิส 10 ลูก ไปสนามด้านซ้าย สำหรับความเร็วในแต่ละระดับ ผลการทดสอบความแม่นยำในการตกลงบริเวณที่กำหนดของลูกเทนนิสในแต่ละความเร็วระดับช้า ปานกลาง และเร็ว มีค่าเฉลี่ยความแม่นยำอยู่ที่ 92 95 และ 94 เปอร์เซ็นต์ โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 7.42 5.99 และ 1.24 ตามลำดับ นอกจากนี้ เครื่องยิงลูกเทนนิสมิแบตเตอรี่ที่สามารถใช้งานได้ต่อเนื่องถึง 12 ชั่วโมง สะดวกต่อการเคลื่อนย้ายเพราะไม่ต้องใช้สายไฟฟ้า ดังนั้นจึงสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนสำหรับพัฒนาทักษะกีฬาเทนนิสได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องมีคนคอยส่งลูกเทนนิส สามารถฝึกหรือเล่นเทนนิสได้คนเดียว และใช้งบประมาณราคาไม่สูงมาก

คำสำคัญ: เครื่องยิงลูกเทนนิส มุมก้ม-มุมเงย ระดับความเร็วของลูกเทนนิส

แหล่งทุน: ทุนพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปีงบประมาณ 2558

การสะท้อนคิดของนักศึกษาพยาบาลต่อการเรียนรู้ในรายวิชาวิทยาการระบาดด้วยเทคนิค Team-based Learning, Reflection และ Mind Map

จรรยา สุวรรณบำรุง

สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

จังหวัดนครศรีธรรมราช

scharuai@wu.ac.th, yincharuai@gmail.com

บทคัดย่อ

การเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐาน (Team-based Learning) เป็นหนึ่งในหลายเทคนิคของการเรียนรู้เชิงรุกที่ให้ผู้เรียนรวมกลุ่มหรือทีมในการเรียนรู้ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการสะท้อนคิดการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานในการสอนวิชาวิทยาการระบาดซึ่งเป็นรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพการพยาบาล ลักษณะของรายวิชาที่เป็นทั้งองค์ความรู้และวิธีการเกี่ยวกับโรค การกระจายของโรค และสาเหตุการเกิดโรค

วิธีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 72 คน ดำเนินการแบ่งกลุ่มจำนวน 5-6 คนต่อทีมหรือกลุ่ม จำนวน 14 กลุ่ม การบูรณาการกับเทคนิคการสะท้อนคิด (Reflection) และเทคนิคการเขียน Mind Map ผู้เรียนจะร่วมกันวิเคราะห์และจัดทำรายงานกรณีศึกษาโรคที่สนใจ นำเสนอผลงาน พัฒนาสมรรถนะสมาชิกในกลุ่ม และสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้ง 14 กรณีศึกษา ระยะในการเรียนรู้จำนวน 12 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลสะท้อนคิดโดยการอ่านทบทวนข้อความวิพากษ์ การให้รหัส กำหนดประเด็น และให้ความหมาย

ผลการวิเคราะห์พบว่า ร้อยละ 100 ของผู้เรียนสะท้อนคิดต่อการจัดการเรียนที่ดำเนินการได้ดีแล้วจำนวน 10 ประเด็น ได้แก่ “รูปแบบการเรียนรู้มีความเหมาะสม” “นักศึกษาอ่านหนังสือเพราะมีสอบก่อนเรียน” “อาจารย์เตรียมตัวมาดีมากและตรงเวลา” “สื่อการสอนครอบคลุม” “งานเท่าเทียม เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องรู้และนำไปใช้” “อ้างอิงทุกครั้งและให้เกียรติเจ้าของผลงาน” “ได้รู้และเข้าใจโรคยิ่งขึ้น” “เชื่อมโยงและใช้ประโยชน์ได้” “เรียนรู้จากการฝึกทักษะ” และ “แก้ปัญหาด้วยทักษะที่หลากหลาย” ขณะที่ผู้เรียนส่วนน้อยประมาณร้อยละ 5 ที่

สะท้อนคิดต่อการปรับปรุงในโอกาสต่อไปจำนวน 7 ประเด็น ได้แก่ “เนื้อหาหายาก ต้องการรายละเอียด” “เตรียมตัวเพราะจำเป็น” “ต้องชัดเจนเรื่องเวลาในการนำเสนอและพูดข้างลง” “สื่อ Power point มาก่อนและลดแบบทดสอบก่อนเรียน” “เรียนรู้และเข้าใจมากขึ้นถ้าสมาชิกกลุ่มลดลงและมีตัวอย่างรายงาน” “สอนเขียนอ้างอิง” และ “มีมาตรการเสริมช่วยแก้ปัญหา”

สรุปผลการเรียนโดยใช้ทีมเป็นฐานสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ระดับหนึ่ง แม้ว่าจะพบประเด็นที่ต้องปรับปรุงแต่ก็เป็นส่วนน้อยและมีนักศึกษาจำนวน 1 คนที่มีผลการเรียนโดยรวมไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ แม้ว่ามีคะแนนจากส่วนที่เป็นการทำงานกลุ่มในระดับสูงแต่คะแนนเฉพาะบุคคลไม่ผ่านเกณฑ์ ดังนั้นในกรณีผู้เรียนที่ไม่สนใจเข้ากลุ่มหรือทีม การใช้เทคนิคการเรียนรู้โดยใช้ทีมเป็นฐานจำเป็นที่จะต้องเน้นผู้เรียนรายบุคคลควบคู่ไปกับทีม และกำหนดเกณฑ์ของคะแนนเท่ากันระหว่างทำงานกลุ่มและการทำงานเดี่ยว ตลอดถึงเน้นการรวมกลุ่มที่สอดคล้องกับรายวิชาอื่น ๆ ที่เรียนในภาคการศึกษานั้น ๆ

คำสำคัญ: การสะท้อนคิด วิทยาการระบาด Team-based Learning นักศึกษาพยาบาล

แหล่งทุน: สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปี 2558

กระบวนการประเมินตนเองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งตนเอง

พัชรี อิมศรี

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ipatchar@wu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการบูรณาการการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้กระบวนการโครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning) และการพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous Learning) วัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยคือเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้เรียนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ผ่านการจัดการเรียนการสอนแบบใช้โครงงานเป็นฐานที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง (Self-Assessment) ตลอดกระบวนการของการทำโครงงาน โดยรูปแบบงานวิจัย มีการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพกับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยในรายวิชานักศึกษาใช้สื่อเทคโนโลยีในการทำโครงงานที่ประยุกต์ใช้ความรู้ทฤษฎีจากห้องเรียน มาฝึกภาคปฏิบัติด้านการพูดและออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการร้องเพลงหรือเล่านิทานผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต จำนวนทั้งสิ้น 4 ครั้งหรือหนึ่งครั้งต่อสัปดาห์ โดยนักศึกษาได้รับการทดสอบการออกเสียงก่อนและหลังการทำโครงงาน และในระหว่างการฝึกภาคปฏิบัติแต่ละสัปดาห์นักศึกษาได้ประเมินตนเองตามหลักการออกเสียงที่เรียนในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมนักศึกษามีทัศนคติที่เป็นบวกต่อการทำโครงงาน และมีความสุขที่ได้เห็นพัฒนาการการออกเสียงตั้งแต่แรกของตน ซึ่งนักศึกษาได้พยายามแก้ไขจุดบกพร่อง และพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ จนผลการทดสอบหลังการทำโครงงานพบว่านักศึกษาสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

คำสำคัญ: การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-based Learning) การพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (Autonomous Learning) การประเมินตนเอง (Self-Assessment)

แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้กิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์ เสริมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กรณีศึกษาโรงเรียนปรางโมวิทยารามอินทรา

ธนภรณ์ ก้องเสียง

องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ เทคโนโลยี จังหวัดปทุมธานี

thanaporn@nsm.or.th, nuchy977@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นสูง 2) ศึกษาความคงทนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ร่วมกิจกรรมโดยใช้กิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์เสริมการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปรางโมวิทยารามอินทรา จำนวน 50 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นสูง แบบวัดความรู้พื้นฐาน และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวัดความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์เสริมการเรียนรู้พื้นฐานหลังเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ย 18.21 และเมื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นสูงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผู้ร่วมกิจกรรมมีระดับความพึงพอใจในกิจกรรมเรื่องอุปกรณ์การทดลองและวิทยาการมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะกระบวนการชั้นสูง การทดลองวิทยาศาสตร์เสริมการเรียนรู้

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่มีต่อกระบวนการการจัดกิจกรรม English Skill Labs

เนตรศศิ ปรีชา, อัญชลี ชยานุวัชร, พิชญ์สินี เควด

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

kib_netsajee@hotmail.com, canchale@wu.ac.th, honey.koad@gmail.com

บทคัดย่อ

กระบวนการจัดกิจกรรม English Skill Labs มีเป้าหมายเพื่อเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่มีต่อกระบวนการการจัดกิจกรรม English Skill Labs ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 2) เพื่อนำผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการจัดกิจกรรม English Skill Labs มาพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้นสำหรับปีการศึกษาถัดไป กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ตลอดปีการศึกษา 2558 จาก 35 สาขาวิชา จำนวน 1,921 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งสุ่มร้อยละ 10 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในแต่ละสาขาวิชาที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 207 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากจำนวน 207 คน ที่สุ่มแบบกลุ่มแล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกระบวนการจัดกิจกรรม English Skill Labs ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งอยู่ในรูปของข้อความและตัวเลือก มี 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดกิจกรรม English Skill Labs ปีการศึกษา 2558 โดยอยู่ในรูปมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 35 ข้อ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) ด้านการลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรม English Skill Labs จำนวน 10 ข้อ (2) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม English Skill Labs จำนวน 10 ข้อ (3) ด้านการวัดผลและประเมินผลกิจกรรม English Skill Labs จำนวน 10 ข้อ และ (4) ด้านการสอบซ่อมกิจกรรม English Skill Labs จำนวน 5 ข้อ ส่วนที่ 3 กิจกรรมเสริม GE DAY ในรูปมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต จำนวน 5 ข้อ และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา มีความพึงพอใจต่อกระบวนการการจัดกิจกรรม English Skill Labs ปีการศึกษา 2558 อยู่ใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และสำหรับนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริม GE Day มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

คำสำคัญ: กระบวนการการจัดกิจกรรม Skill Labs ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อ กระบวนการการจัดกิจกรรม English Skill Labs

Factors that Affect the Primary English program Students’ Abilities to Speak English in a Southern School of Thailand

Kedwajee Pulpinyo

NaKhon Si Thammarat

Raisin70@hotmail.com

Abstract

Communication plays an important role in making people understand one another. As stated by Tarigan (1990:3-4), speaking is a language skill that is developed throughout a child’s life. It is initiated by listening skill and developed over the period which speaking skill can be learned. Each child encounters his/her own difficulty during the speaking. The purpose of this study is to investigate speaking problems of the students enrolled in an English Program at Srithammaratsuksa School as well as factors causing speaking difficulties for them Participants in the study were 30 sixth graders. Interview and classroom observations were used to collect the data which were analyzed by content analysis respectively. The result yielded from the study will be presented in the conference.

Keywords: Speaking, Speaking problems, Factors affecting speaking

รูปแบบที่เหมาะสมของการเรียนแบบ Active Learning ในภาคสนาม ของการเรียนกิจกรรมการท่องเที่ยว

รุ่งรวี จิตภักดี

สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

jrungraw@wvu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบที่เหมาะสมของการเรียนแบบ Active Learning ในภาคสนามของการเรียนกิจกรรมการท่องเที่ยวในรายวิชา TOI-325 การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว เทอม 1 ปีการศึกษา 2557 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการของนักศึกษาลำดับกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาคสนาม รวมถึงปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาคสนามนอกสถานที่ เพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์ หาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการจัดการเรียนการสอนภาคสนามตามแนวคิดแบบ Active Learning โดยมีวิธีวิจัยทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามที่กำหนดขึ้นในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษาในรายวิชา TOI-325 การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว เทอม 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 64 คน และแบบสัมภาษณ์ผู้ช่วยสอนที่มีส่วนในการจัดการสอนภาคสนาม

ผลการวิจัยปรากฏว่าในด้านของความต้องการของนักศึกษานั้น ตัวนักศึกษาเองต้องการในเรื่องของความปลอดภัยในการเดินทางเป็นอันดับแรก ส่วนในเรื่องของการเรียนรู้เพิ่มเติม ความสมบูรณ์ในชีวิตนั้นนักศึกษาต้องการการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากผู้ประกอบการ ทั้งประสบการณ์ในเบื้องหน้าและเบื้องหลังธุรกิจ รวมทั้งการเดินทางศึกษานอกสถานที่ในต่างภูมิภาคหรือต่างประเทศ ต่างวัฒนธรรมเพื่อเปิดทัศนคติมุมมองใหม่ๆ และเรียนรู้สิ่งอื่นๆ นอกเหนือจากสภาพแวดล้อมเดิม ๆ และนักศึกษาต้องการใช้ความรู้ที่ได้เรียนจากภาคทฤษฎีเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนพูดคุยกับตัวเจ้าของธุรกิจและนักศึกษาด้วยกันเอง เพื่อประยุกต์ความรู้ที่นักศึกษามีกับการใช้จริงโดยผ่านการระดมกำลังสมองในการแก้ไขปัญหาจริงๆ ในพื้นที่ที่เป็นธุรกิจที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ ทำให้มองไปถึงมุมมองของผู้ช่วยสอนและอาจารย์ ในฐานะที่เป็นคนจัดการดำเนินการวางแผนกิจกรรมภาค

สนามในรายวิชาทั้งหมดโดยตรง จึงควรพิจารณากระบวนการจัดการเรียนการสอนภาคสนามอย่างรอบคอบในเรื่องของความปลอดภัย และการวางแผนกิจกรรมที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้ ให้การศึกษาภาคสนามเป็นมากกว่าการท่องเที่ยว ปัจจัยในการเลือกสถานที่ดูงานภาคสนามจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้มากกว่าความสะดวกสบาย โดยเน้นกิจกรรมที่ให้นักศึกษาในรายวิชา ได้มองเห็นมุมมองอื่น ๆ ที่ตนเองมอง และเข้าใจธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง และสามารถนำประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาคสนามนั้นไปประยุกต์ใช้ในสายงานที่ตนเองทำได้ในอนาคต

คำสำคัญ: Active learning เรียนภาคสนาม กิจกรรมการท่องเที่ยว

แหล่งทุน: ทุนพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปีงบประมาณ 2557

คุณลักษณะและทักษะของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน สำหรับวิชาการจัดนำเที่ยวภายในประเทศ

สุขุมมาล กล่ำแสงใส

สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ksukhuma@wu.ac.th

บทคัดย่อ

การเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้คิดริเริ่ม ปฏิบัติและแก้ไขปัญหาด้วยตัวผู้เรียนเอง ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐานสำหรับการเรียนวิชาการจัดนำเที่ยวภายในประเทศ ภาคการศึกษาที่ 3/2557 ซึ่งการศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง “การใช้การเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานสำหรับการพัฒนาความสามารถนักศึกษาในการจัดนำเที่ยวภายในประเทศ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ 1) คุณลักษณะและทักษะ 5 ด้าน ก่อนและหลังเรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา 2) คุณลักษณะและทักษะก่อนและหลังเรียนตามข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียน และ 3) คุณลักษณะและทักษะก่อนและหลังเรียนตามเป้าประสงค์ของวิชา ผลการศึกษาพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ($P=.000$) ทั้งตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ตามข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียนและตามเป้าประสงค์ของวิชา โดยพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของคุณลักษณะและทักษะ 5 ด้านตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ในระดับดี (6.07) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก (7.76) โดยด้านความรู้มีความแตกต่างสูงสุดที่ระดับความต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.767 ($P=.000$) รองลงมาคือด้านทักษะทางปัญญาที่ระดับความต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.750 ($P=.000$) อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาพบว่าคุณลักษณะด้านการสื่อสารคือการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างดีมีประสิทธิภาพนั้นไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=.059$) จากการประเมินคุณลักษณะและทักษะ 13 ข้อ ตามข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยว

แห่งอาเซียนในสาขาการเดินทางประเภทบริษัททัวร์ พบว่านักศึกษามีคุณลักษณะเชิงบวกสูงสุด 3 ประการ ในด้านความสามารถนำเสนอสินค้าและบริการให้กับลูกค้า/นักท่องเที่ยว การพัฒนาศึกษาความรู้ ด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องทันสมัย และความสามารถทำธุรกรรมด้านการเงินได้ จัดการใบเสร็จ เอกสารการเงินได้ นอกจากนี้การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะและทักษะ 5 ข้อตามเป้าประสงค์ของวิชาพบว่าทุกรายการประเมิน คือ การออกแบบและเขียนรายการนำเที่ยวเต็มรูปแบบ การเข้าใจและมีความสามารถในการเขียนโครงการ/ข้อเสนอโครงการ การมีความมั่นใจในตนเอง มีความกล้าหาญ กล้าแสดงออก ในทางที่ถูกต้อง การมีความอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ มีมารยาทที่ดี และการมีจิตอาสา มีค่าเฉลี่ย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=0.000$) โดยสรุปแล้ว นักศึกษามี พัฒนาการ ด้านการเรียนรู้ที่สูงขึ้นทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความรู้ ปัญญาและทักษะ พื้นฐานในการทำงานด้านการจัดนำเที่ยว ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้และการปฏิบัติงานด้านการจัดนำเที่ยวต่อไป

คำสำคัญ: คุณลักษณะและทักษะ การเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน การเรียนรู้เชิงรุก

แหล่งทุน: ทุนพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนหรือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เชิงรุก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ปีงบประมาณ 2558

การบูรณาการกิจกรรมในวิชาไวยากรณ์จีน

ไพรินทร์ ศรีสินทร

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

pairinxu@gmail.com

บทคัดย่อ

การเรียนการสอนผู้เรียนในศตวรรษใหม่ที่มีเครื่องมือเครื่องใช้และการสื่อสารที่ทันสมัยเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมากมายโดยเฉพาะเปลี่ยนจากการยึดผู้สอนเป็นหลักมาเป็นยึด “ผู้เรียน” เป็นศูนย์กลาง ทำให้ต้องแสวงหากระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะกับยุคสมัยอยู่ตลอดเวลา ขณะที่วิชาไวยากรณ์ภาษาจีนจัดว่าเป็นวิชาที่เข้าใจได้ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียนภาษาจีน ด้วยเหตุที่ไม่ใช่วิชาท่องจำคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่อาศัยการคิดวิเคราะห์ให้เข้าใจ จึงเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีโอกาสได้สอนวิชานี้ ผู้เขียนจึงต้องเตรียมตัวอย่างมากกว่านอกจากการบรรยาย จะต้องหา กิจกรรมเพิ่มเติมในชั้นเรียนเพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นที่มาของการบูรณาการกิจกรรมเสริมในรายวิชา ได้แก่ การเล่นเกม การรายงานหน้าชั้นเรียน การดู Youtube และการค้นคว้าทำรายงานเปรียบเทียบไวยากรณ์จีน - ไทย บทความนี้จึงจะนำเสนอรูปแบบกิจกรรมข้างต้น การสังเกตผู้เรียน พร้อมกับผลประเมินทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมดังกล่าว

คำสำคัญ: ไวยากรณ์ภาษาจีน เกม ผู้เรียน

เพียงแคคลิก วิธีคิดเปลี่ยน: การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม “สร้างสรรค์อย่างสร้างสรรค์เพื่อผู้สูงวัย”

สิริพร สมบูรณ์บุรณะ

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ssirip@gmail.com

บทคัดย่อ

การเรียนรู้เพื่อให้เกิดสำนึกต่อสาธารณะ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า หรือการเข้าใจผู้อื่น ไม่สามารถเรียนรู้ได้จากการบอกเล่า การบรรยายในชั้นเรียน แต่การเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ต้องเกิดจากการกระทำ หรือการลงมือทำจะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างถ่องแท้และลึกซึ้ง ทั้งนี้โดยการมองเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่นเป็นสำคัญ ดังนั้นในรายวิชามนุษยภาพ ชีวิตและการพัฒนาตนเอง ได้จัดกิจกรรมเสริมรายวิชา “สร้างสรรค์อย่างสร้างสรรค์เพื่อผู้สูงวัย” อันเน้นถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ตระหนักต่อคุณค่าของสาธารณะ เกิดสำนึกสาธารณะเป็นสำคัญ จึงได้ร่วมมือกับศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และชมรมผู้สูงอายุ อำเภอท่าศาลา และอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อลดช่องว่างระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน และอัตราเสี่ยงของความขัดแย้งระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน อันนำไปสู่การปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมเสริมของรายวิชาในช่วงปีการศึกษา 2558

ดังนั้นกิจกรรมเสริมการเรียนรู้นี้ได้กำหนดกิจกรรมขึ้นมา โดยให้นักศึกษาได้ออกแบบรูปแบบกิจกรรมเองภายใต้แนวความคิด “การใส่ใจสุขภาพและความปลอดภัยของผู้สูงวัย” และลงมือทำกิจกรรมกับกลุ่มชมรมผู้สูงอายุ เริ่มตั้งแต่การเตรียมการ การติดต่อประสานงาน เป็นต้น แต่การลงมือปฏิบัตินั้นไม่ได้เป็นไปตามที่ออกแบบหรือกำหนดตามเป้าหมาย เกิดปัญหาและอุปสรรคในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ไม่มีไฟ ไม่มีเครื่องเสียง สภาพอากาศร้อน ฝนตก ผู้สูงวัยไม่สนุก กิจกรรมน่าเบื่อ ฯลฯ ในที่สุดแล้วทั้งนักศึกษาและผู้สูงวัยสามารถดำเนินกิจกรรมได้สำเร็จ แม้ว่าเบื้องต้นนักศึกษารู้ไม่อยากทำกิจกรรม ไม่แน่ใจว่า ผู้สูงวัยจะคิดอย่างไร แต่เมื่อลงมือปฏิบัติจริงก็สามารถแก้ปัญหาต่างๆ เฉพาะได้ รวมถึงผู้สูงวัยให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นำไปสู่ความรู้สึกผูกพันเสมือนลูกหลานและญาติผู้ใหญ่ จนทำให้นักศึกษาคิดถึงญาติผู้ใหญ่ที่บ้าน และตระหนักถึงความกตัญญูคุณทวดที่ ซึ่งจากกิจกรรมเสริม

นี่เป็นการเรียนหนึ่งที่เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและการแก้ปัญหาเฉพาะของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ได้จากการประเมินนักศึกษาหลังจากปฏิบัติกิจกรรมและสะท้อนคิดผ่านการเขียนเรื่องเล่าของตนเองผ่านกิจกรรมนี้ อันได้ข้อสรุปและข้อคิดที่ว่า “เพียงแค่คลิกเท่านั้น วิธีคิดของตนเองก็เปลี่ยนไป ใจตนก็เปิดกว้าง” ซึ่งเป็นบทเรียนหน้าหนึ่งของการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์อย่างแท้จริง

คำสำคัญ: จิตอาสา คุณธรรมจริยธรรม การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์

**ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภูมิปัญญาท้องถิ่น
ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยขอนแก่น**

สุภาพ ณ นคร และ ฤทัยรัตน์ ศรีธรรมวงษ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

suparp@kku.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ ภาคปกติ จำนวน 26 คน ภาคพิเศษ จำนวน 61 คน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 40 คน และคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 62 คน ที่เรียนวิชา 000 153 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำภาค การศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558 ระยะเวลาเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 18 มกราคม 2559 ถึงวันที่ 28 เมษายน 2559 โดยเก็บข้อมูลจากคะแนนประเมินด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผลการวิจัย พบว่าคุณลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาและพื้นฐานองค์ความรู้ของนักศึกษาสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และจากการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในระดับคะแนน (เกรด) คณะสัตวแพทยศาสตร์ภาคปกติ แสดงผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน สัมพันธ์กับเกรดที่สูงกว่าคณะ สัตวแพทยศาสตร์ภาคพิเศษ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์

คำสำคัญ: คุณลักษณะการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติ

การสอนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาดิจิทัลคอลเลกชันที่ดีให้กับนักศึกษาหลักสูตรการ จัดการสารสนเทศดิจิทัล สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ โดยใช้รูปแบบปริศนาความคิด

สุธัญญา ต้วงอินทร์

สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

dsuthany@wu.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการทำวิจัยเพื่อศึกษาวิธีการสอนและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในวิชาการพัฒนาและสงวนรักษาดิจิทัลคอลเล็กชัน (Digital Collections Development and Preservation) โดยใช้รูปแบบความร่วมมือกันเรียนรู้แบบปริศนาความคิด (Jigsaw Methods) กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาการจัดการสารสนเทศดิจิทัล สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 34 คน การวิจัยในครั้งนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณคือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และในเชิงคุณภาพจากการสรุปข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมและการความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบปริศนาความคิด อยู่ในระดับมาก 69.93 เปอร์เซนต์ ($\bar{X}=4.02$, $SD=0.55$) นักศึกษาได้เรียนรู้กระบวนการกลุ่มโดยจัดกลุ่มแบบสุ่ม (Random) ซึ่งจะมีทั้งฝึกทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม มีการจดบันทึก แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ มาช่วยกันทำกิจกรรมกลุ่มให้สำเร็จภายในเวลาที่กำหนด

คำสำคัญ: รูปแบบปริศนาความคิด ดิจิทัลคอลเลกชัน

แหล่งทุน: สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ประจำปีงบประมาณ 2559

การพัฒนากิจกรรมการคิดทางบวกเพื่อสร้างเสริมความสุขของนิสิต

เรวดี วัฒนทกโกศล และ พรรณระพี สุทธิวรรณ

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

cpanrapee@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการคิดทางบวกเพื่อสร้างเสริมความสุขของนิสิต และศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการคิดทางบวกที่มีต่อการพัฒนาคุณลักษณะการคิดทางบวกและสร้างเสริมความสุขของนิสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาตรีจำนวน 751 คน ในวิชามนุษยสัมพันธ์ 3 ตอนเรียน ผลการวิเคราะห์ 2-way ANOVA (Repeated measure) พบว่ากิจกรรมการคิดทางบวกช่วยพัฒนาคุณลักษณะการคิดทางบวกของนิสิตได้ โดยพบว่าหลังการทำกิจกรรมการคิดทางบวก กลุ่มทดลองมีคะแนนการคิดทางบวกเพิ่มขึ้นกว่าก่อนทำกิจกรรม และสูงกว่ากลุ่มควบคุม ($F[1,749] = 3.95, p < 0.05$) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ยังไม่สามารถตอบคำถามได้ว่ากิจกรรมการคิดทางบวกช่วยให้นิสิตมีความสุขเพิ่มขึ้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากมีตัวแปรแทรกซ้อนสำคัญต่อคะแนนความสุขของนิสิตที่ควบคุมไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้อง คือการประเมินความสุขในช่วงการสอบปลายภาค ทั้งนี้ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยและข้อจำกัดของการวิจัยในครั้งนี้ พร้อมทั้งขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

คำสำคัญ: Positive thinking, Training, Happiness

แหล่งทุน: ทุนอุดหนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ศูนย์นวัตกรรมและการเรียนรู้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ clicker เนื้อหาวิชาและผู้สอน กับความสนุกในการเรียน และการทุ่มเทในการเรียนของนิสิต และความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการใช้ clicker ในวิชามนุษยสัมพันธ์

พรรณระพี สุทธิวรรณ และ เรวดี วัฒนทกโกศล

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

wrewadee@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การใช้ clicker เนื้อหาวิชา และผู้สอน กับความสนุกในการเรียนและการทุ่มเทในการเรียนของนิสิต และศึกษาความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการใช้ clicker ในวิชามนุษยสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาตรี จำนวน 448 คน ผลการวิเคราะห์ path analysis พบว่า 1) clicker ช่วยให้นิสิตเกิดความสุขในการเรียน ($\beta=.68, p<.01$) แต่ไม่ได้ช่วยให้เกิดการทุ่มเทในการเรียน 2) เนื้อหาวิชาที่สอน ช่วยให้นิสิตเกิดการทุ่มเทในการเรียน ($\beta=.12, p<.05$) แต่ไม่ได้ช่วยให้สนุกกับการเรียน 3) ผู้สอน คือ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นิสิตเกิดทั้งความสุขในการเรียน ($\beta=.09, p<.05$) และการทุ่มเทในการเรียน ($\beta=.24, p<.01$) 4) ความสนุกในการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการทุ่มเทในการเรียน จึงไม่เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่าง clicker เนื้อหาวิชาที่สอน หรือผู้สอน ไปยังการทุ่มเทในการเรียน ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์หรือนวัตกรรมในการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่ช่วยให้การเรียนนั้นน่าสนใจเพียงใด ผู้สอน ก็ยังถือเป็นปัจจัยหลักที่ควรต้องให้ความสำคัญอย่างสูงในการจัดการเรียนการสอน เพราะหากผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี และมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำนวัตกรรม เช่น clicker ไปใช้ใน ห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน ก็จะส่งเสริมบรรยากาศ การเรียนการสอนที่ให้นิสิตทั้งรู้สึกสนุกสนานในการเรียนและทุ่มเทในการเรียนมากยิ่งขึ้น

จากการวิเคราะห์ content analysis ความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการใช้ clicker ในวิชามนุษยสัมพันธ์ พบว่า นิสิตเกือบทั้งหมดคือ ร้อยละ 99.30 พึงพอใจกับการใช้ clicker ในการเรียนการสอนวิชามนุษยสัมพันธ์ และได้รับข้อดีของการใช้ clicker ถึง 10 ด้านด้วยกัน

เช่น clicker เป็นเทคโนโลยีที่ใช้งานง่ายสะดวกและทันสมัย สามารถจูงใจให้นักศึกษาเข้าห้องเรียน และมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น กล่าวตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นมากขึ้น รวมทั้งได้รับข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนอย่างรวดเร็วและสามารถตรวจสอบความเข้าใจของตนเองเปรียบเทียบกับเพื่อน ๆ ได้ทันทีในห้องเรียน

คำสำคัญ: Study engagement, Study enjoyment, Clicker Course materials, Roles of instructor

แหล่งทุน: ทุนอุดหนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การรับรู้ประสบการณ์การเรียนการสอนด้วย “การเรียนรู้เชิงรุก” ตามมุมมองของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาล

ผจงศิลป์ เฟิงมาก อุดม พานทอง พิมพิศา ศักดิ์สองเมือง และ เทวิกา เทพญา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา

pajongsil.p@psu.ac.th, udom.ph@psu.ac.th, pimpisa.s@psu.ac.th, t.teviga@gmail.com

บทคัดย่อ

ผลการวิจัยที่ผ่านมาซึ่งใช้แนวคิด “การเรียนรู้เชิงรุก” ในการพัฒนาการเรียนการสอน สาขาพยาบาลศาสตร์ ส่วนใหญ่ได้จากมุมมองของนักศึกษาพบว่า มีผลดีต่อการเรียนรู้ แต่ยังไม่พบผลการวิจัยจากมุมมองของอาจารย์ผู้สอนซึ่ง “ยังใหม่” ต่อการใช้แนวคิดนี้ในการเรียนการสอนรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลแต่อย่างใด คณะผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษานำร่อง ด้วยการถอดประสบการณ์ การรับรู้การใช้ “การเรียนรู้เชิงรุก” ของผู้สอนซึ่ง “ยังใหม่” ต่อแนวคิดนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การรับรู้ความหมาย ความเข้าใจ และทัศนคติต่อ “การเรียนรู้เชิงรุก” 2) กระบวนการสอนเทคนิควิธีการสอนต่างๆ ที่ได้ใช้และเชื่อว่าเป็น “การเรียนรู้เชิงรุก” และ 3) สิ่งที่สนับสนุน หรือเป็นปัญหา อุปสรรคต่อการเรียนการสอน ตามมุมมองของอาจารย์ผู้สอน ผู้ให้ข้อมูล เป็นอาจารย์ประจำในภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข ที่สนใจจะใช้แนวคิดนี้ เต็มใจจะให้ข้อมูล และได้ทำการสอน/คุมฝึกภาคปฏิบัติงานในชุมชน/พื้นที่แหล่งฝึก ในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา วิธีการศึกษาเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้ (1) การสัมภาษณ์เชิงลึก (รายบุคคล) อาจารย์ผู้สอน จำนวน 5-6 ราย โดยใช้แนวคำถาม เพื่อสอบถามเกี่ยวกับ 1) การรับรู้ ความหมาย ความเข้าใจ และทัศนคติ ต่อ “การเรียนรู้เชิงรุก” 2) กระบวนการสอนเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ ที่ผู้สอนได้ใช้ในการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ ซึ่งเชื่อว่าเป็น “การเรียนรู้เชิงรุก” 3) สิ่งที่สนับสนุน (ความสำเร็จ) หรือ ปัญหา อุปสรรค ที่ทำให้การสอนด้วยวิธีการนี้ไม่ประสบความสำเร็จ (2) การสังเกตอย่างมีส่วนร่วมในขณะคุมฝึกปฏิบัติในชุมชน และ (3) การศึกษาจากข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สมุดบันทึกสะท้อนคิดของนักศึกษา ข้อมูลผลการประเมินรายวิชาโดยนักศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้ข้อมูลที่อึดตัวแล้วจะทำการวิเคราะห์เนื้อหา จำแนกเป็นประเด็นตามเนื้อหาที่ค้นพบ โดยมีการตรวจ

สอบการแปลความข้อมูลด้วยวิธีการตรวจสอบสามเส้า ผลการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รับรู้เข้าใจ ต่อความหมาย และมีทัศนคติในเชิงบวกต่อ “การเรียนรู้เชิงรุก” ทุกคนเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในรายวิชาปฏิบัติฯ ในการจัดการเรียนการสอน การใช้เทคนิควิธีการสอน ส่วนใหญ่นำไปปรับใช้โดยลัดตามขั้นตอน/กระบวนการพยาบาลในงานอนามัยชุมชน โดยมีเทคนิควิธีการสอนบางส่วนที่เหมือนกัน และมีบางส่วนที่(อาจ)แตกต่างกัน อภิปรายผลเมื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยมองในภาพรวม พบว่าผู้สอนส่วนใหญ่ได้ใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย และปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์จริง ตามบริบทของชุมชน/พื้นที่แหล่งฝึก ทั้งนี้ เมื่อดูในรายละเอียด พบว่าสามารถจัดแบ่ง รูปแบบ เทคนิควิธีการสอน ได้เป็น 2 ลักษณะ คือ 1) รูปแบบ/เทคนิคการสอนที่เป็นกลาง ผู้สอนทุกคนเชื่อว่าดีและได้ใช้ด้วยกัน เช่น วิธีการให้นักศึกษาดำเนินการวางแผนและนำประชุมปรึกษาด้วยตนเอง การให้ผู้เรียนได้คิดออกแบบ จัดทำสื่อ/นวัตกรรม การเขียนสะท้อนคิดเป็นรายบุคคล การใช้เกมประกอบการสอน เป็นต้น หรือ 2) รูปแบบ เทคนิควิธีการสอน ที่ไม่(อาจ)พบได้บ่อยนัก ผู้สอนส่วนหนึ่งได้ใช้จัดเป็น “เอกลักษณ์เฉพาะตน” ตามความเชื่อและประสบการณ์ของตัวผู้สอน เช่น การทำให้ดูเป็นต้นแบบ การจับมือทำร่วมกันไปกับผู้เรียน (ด้วยความรักแบบพ่อแม่สอนลูก) เป็นต้น สิ่งที่สนับสนุน หรือปัญหาอุปสรรค มีหลายปัจจัย ได้แก่ ด้านตัวของผู้สอน ด้านตัวของผู้เรียน ด้านชุมชน พื้นที่แหล่งฝึก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และด้านของระยะเวลาที่จำกัดในการฝึกปฏิบัติ สรุปและข้อเสนอแนะ ข้อมูลที่ได้บ่งชี้ว่า แม้ผู้สอนจะ “ยังใหม่” ต่อการใช้แนวคิด “การเรียนรู้เชิงรุก” แต่การมีทัศนคติที่ดีและความตั้งใจจริงในการนำไปใช้ ทำให้ผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการสอนด้วย “การเรียนรู้เชิงรุก” ในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลอนามัยชุมชน ได้เป็นอย่างดี ภาควิชา/คณะฯ จึงควรสนับสนุนจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กระบวนการ เทคนิควิธีการสอน การจัดการแก้ไขปัญหาอุปสรรค ระหว่างผู้สอนด้วยกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน (นักศึกษา)

คำสำคัญ: การเรียนรู้เชิงรุก เทคนิควิธีการสอน การปฏิบัติการพยาบาล อนามัยชุมชน

The Role of Happiness on Mediating the Relationship between Perceived Social Support and Study Engagement

Sakkaphat T. Ngamake¹ Panrapee Suttiwan¹ Rewadee Watakakosol¹
Aranya Tuicomepee¹ Sompoch Iamsupasit² Chawallanat Lawpoonpat¹

¹ Faculty of Psychology, Chulalongkorn University, Bangkok

² College of Public Health Sciences, Chulalongkorn University, Bangkok

cpanrapee@yahoo.com

Abstract

Are happier students more likely to engage in their study? The present study aims to examine the mediating role of happiness on the relationship between social support and study engagement.

Four sources of perceived social support (i.e., parents, peers, faculty members, and significant others) were hypothesized to positively relate to state happiness, and state happiness was hypothesized to positively relate to study engagement. Participants were 457 undergraduate students from various departments of Chulalongkorn University, responding to self-reported measures of perceived social support, state happiness, and study engagement. Although an initial path model with latent variables fit the data reasonably well, a modification index has suggested that a direct path linking perceived social support from faculty members to study engagement should be estimated. As a result, a final model has indicated that (1) state happiness mediated all the relationships between the four sources of perceived social support and study engagement and that (2) the effect of perceived support from faculty members directly related to study engagement. About a third (29.1 %) of the variance of study engagement was explained by all the variables (i.e., four sources of perceived social support and state happiness) in the model.

The result has supported previous studies and theoretical writings in that happiness may lead to desirable consequences such as study engagement. The finding has also contributed to the field by providing the evidence suggesting that happiness may play a role as a mediator of the relationship between social support and study engagement.

Keywords: Happiness, Perceived social support, Study engagement

Funding agency: Office of Strategy Management and Budgeting, Chulalongkorn University

รูปแบบการบริหารงานคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย: โดยการใช้กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ธนาภณ ภูมาลา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

thanaphon.phumala@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย โดยการใช้กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการบริหารงานคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยซึ่งประกอบด้วย การนำองค์การ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การมุ่งเน้นลูกค้า - ตลาด การวัด - การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นบุคลากร และการจัดการกระบวนการ 2) เพื่อศึกษากระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถด้านธุรกิจ ความสามารถด้านกลยุทธ์ ความสามารถในวิชาชีพ HR 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานคุณภาพ กับ กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ 4) เพื่อแสวงหารูปแบบให้มหาวิทยาลัยเอกชนไทย บรรลุการบริหารงานคุณภาพด้วยกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ผู้บริหารระดับสูง หมายถึง อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้บริหารระดับกลาง หมายถึง คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการสำนักต่างๆ ผู้อำนวยการสถาบันต่างๆ จำนวน 346 ราย ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารงานคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการมุ่งเน้นบุคลากร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.45 ส่วนด้านอื่นจะเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือการวางแผนเชิงกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ย 4.43 การมุ่งเน้นลูกค้าและตลาด มีค่าเฉลี่ย 4.42 การวัด-การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.42 การจัดการกระบวนการ มีค่าเฉลี่ย 4.40 การนำองค์การ มีค่าเฉลี่ย 4.40 2) กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือความสามารถด้านธุรกิจ ความสามารถด้านกลยุทธ์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.38 เท่ากัน ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ความสามารถในวิชาชีพ HR มีค่าเฉลี่ย 4.37 3) ผลการศึกษาศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ชี้ว่า รูปแบบการบริหารงานคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย โดยการใช้กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์

จะต้องมีกระบวนการดังต่อไปนี้คือ ความสามารถด้านธุรกิจ ในด้านการปรับเปลี่ยนองค์กรธุรกิจ ซึ่งจะต้องสอดคล้องและสัมพันธ์ กับ รูปแบบการบริหารงานคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ในด้าน การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การจัดการกระบวนการ สำหรับความสามารถด้านกลยุทธ์ ในด้านการกำหนดโมเดลกลยุทธ์ HR ด้วยกรอบความสามารถซึ่งจะต้องสอดคล้องและสัมพันธ์ กับรูปแบบการบริหารงานคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ในด้าน การวางแผนเชิงกลยุทธ์ สำหรับความสามารถในวิชาชีพ HR ในด้านโครงสร้างค่าจ้างแบบช่วงกว้าง ซึ่งจะต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กับ รูปแบบการบริหารงานคุณภาพของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยในด้าน การเน้นลูกค้าและตลาด การวัด - การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นบุคลากร

คำสำคัญ: การบริหารงานคุณภาพ การนำองค์กร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ การมุ่งเน้นลูกค้าและตลาด การวัด-การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นบุคลากร กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์

แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยศรีปทุม

การศึกษาศถานการณ์การตั้งครรภ์วัยรุ่น โรงพยาบาลบ้านนาสาร

จิราพร อุดมกิจพิพัฒน์ และ ยศวลี เขาวนการกิจ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Jtiwpae@hotmail.com

บทคัดย่อ

ปัจจุบันสถิติการตั้งครรภ์วัยรุ่นสูงขึ้น จากข้อมูลองค์การอนามัยโลก พบว่า ปี พ.ศ. 2552 มารดาวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปีคลอดบุตร 106,726 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ของมารดาทุกช่วงวัย ปี 2553 มารดาวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี มีอัตราตั้งครรภ์ 56.1:1,000 คน สำหรับประเทศไทย พบว่าประชากรวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์อายุน้อยลง จากการสำรวจนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่าร้อยละ 50 มีประสบการณ์การตั้งครรภ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัย โรงพยาบาลบ้านนาสาร มีอัตราการตั้งครรภ์วัยรุ่นในปี 2557 ร้อยละ 15.18 เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ซึ่งมีอัตราการตั้งครรภ์วัยรุ่นเพียงร้อยละ 3.13 อีกทั้งยังพบการตั้งครรภ์ซ้ำในมารดาวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี เพิ่มมากขึ้น วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศถานการณ์การตั้งครรภ์วัยรุ่น โรงพยาบาลบ้านนาสาร วิธีการศึกษา

การวิจัยเชิงพรรณนา ทำการศึกษาย้อนหลังหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่มารับการฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลบ้านนาสาร ระหว่างเดือนตุลาคม 2557 ถึงเดือนกันยายน 2558 ผลการศึกษาพบว่าหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.18 ของหญิงตั้งครรภ์ทุกช่วงวัย การตั้งครรภ์ช่วงอายุ 12-15 ปี ร้อยละ 4.51 อายุ 15-17 ปี ร้อยละ 51.35 อายุ 18-20 ปี ร้อยละ 44.14 เริ่มมาฝากครรภ์ครั้งแรกอายุครรภ์น้อยกว่า 12 สัปดาห์ จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.32 มารับการฝากครรภ์ครบตามเกณฑ์คุณภาพ อย่างน้อย 5 ครั้ง จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.82 มีภาวะซีด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.53 ตั้งครรภ์วัยรุ่นซ้ำอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.32 มีภาวะซีด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.53 สรุปผลการวิจัยพบว่ามีแนวทางการป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่นซ้ำอายุน้อยกว่า 20 ปี โดยให้ความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว เพื่อการเว้นระยะการมีบุตรก่อนอายุ 20 ปี และกำหนดแนวทางการฉีดยาคูมก่าเนด ในมารดาวัยรุ่นที่มารับการตรวจ 6 สัปดาห์ หลังคลอดทุกราย

คำสำคัญ: การตั้งครรภ์วัยรุ่น การป้องกันตั้งครรภ์วัยรุ่นซ้ำ

แหล่งทุน: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี

คุณภาพชีวิตผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่รักษาด้วยการฟอกเลือด โรงพยาบาลท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขวัญเรือน สีสัย จิตตรา ศรีสังขาล ธิธาร์ตัน หมาดโหยด พรนภา วรณชชา
วินณา สมคุณ และ อรทัย นนทภท

สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

orratai.no@wu.ac.th

บทคัดย่อ

โรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญมีผลกระทบต่อประชาชนทุกกลุ่มอายุ เชื้อชาติและสถานะเศรษฐกิจ เมื่อไตสูญเสียหน้าที่อย่างถาวรไม่มีการรักษาที่หายขาดต้องมีการบำบัดด้วยการทดแทนไต ใน 3 วิธีคือ การฟอกเลือด การล้างไตทางช่องท้องและการเปลี่ยนไต เพื่อให้มีชีวิตอยู่ต่อไปได้ ทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงไป การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่รักษาโดยการฟอกเลือดที่โรงพยาบาลท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ใช้กรอบแนวคิดการประเมินคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก (WHO) ซึ่งประกอบด้วยคุณภาพชีวิต 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่รับการรักษาโดยการฟอกเลือดในหน่วยไตเทียม โรงพยาบาลท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช คัดเลือกโดยจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก ชุดย่อฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI) จำนวน 26 ข้อ แปลโดย สุวัฒน์ มหัตถนิรันดร์กุล และคณะ (2540) มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .90 ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตโดยรวมของผู้ป่วยโรคไตเทียมเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการรักษาโดยการฟอกเลือดที่โรงพยาบาลท่าศาลาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 87.45 (SD = 11.44) และมีคุณภาพชีวิตรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านร่างกาย ด้านจิตใจและด้านสัมพันธภาพทางสังคม เท่ากับ 28.51 (SD = 3.74) 22.51 (SD = 4.07) 20.03 (3.47) และ 9.93 (SD = 2.48) ตามลำดับ คุณภาพชีวิตเป็นสิ่งบอกถึงความสุข ภายสุขใจของบุคคล ดังนั้นทีมสุขภาพและผู้ดูแลควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ป่วยโรคไตวายเรื้อรัง

ระยะสุดท้ายที่ได้รับการรักษาโดยการฟอกเลือดในหน่วยไตเทียมโรงพยาบาลท่าศาลา มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นโดยเฉพาะในด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านจิตใจและด้านร่างกายเพื่อสามารถดูแลตัวเองและมีชีวิตที่ยืนยาวได้

คำสำคัญ: โรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย คุณภาพชีวิต การฟอกเลือด

แหล่งทุน: ทุนสนับสนุนการทำโครงการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีงบประมาณ 2559 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และทุนสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพการวิจัย ปีงบประมาณ 2558 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

การตรวจสอบคุณภาพมาตรวัดแนวโน้มภาวะวิกฤตทางอารมณ์ของนิสิต นักศึกษาปริญญาตรี ฉบับสั้น

อรรัญญา ต้อยคำภีร์

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

atuicomepee@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบคุณภาพเชิงจิตมิติมาตรวัดแนวโน้มภาวะวิกฤตด้านอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา ฉบับสั้น ที่ปรับปรุงมาจากมาตรวัดภาวะวิกฤตทางอารมณ์โดย อรรัญญา ต้อยคำภีร์ สุภาพรรณ โคตรจรัส และ ณัฐสุดา เต๋พันธ์ (2556) เพื่อประเมินแนวโน้มภาวะวิกฤตทางอารมณ์ในนิสิตนักศึกษา มาตรวัดฉบับสั้นนี้มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ การเผชิญกับเหตุการณ์ที่กดดัน การมีวิธีแก้ไขปัญหาด้วยประสิทธิภาพ และสภาวะจิตใจที่ ทำหน้าที่บกพร่อง แต่ละด้านประกอบด้วยข้อกระทงด้านละ 4 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 12 ข้อ ผลการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นในกลุ่มตัวอย่างนิสิตนักศึกษา 400 คน พบว่า ผลการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัดฉบับสั้นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่า มาตรวัด มีความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของมาตรวัดทั้งฉบับเท่ากับ .85 (โดยมีรายด้านเท่ากับ .60, .66, และ .74 ตามลำดับ) สำหรับผลการตรวจสอบความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานของแบบ ประเมินด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในกลุ่มตัวอย่างนิสิตนักศึกษาจำนวน 548 คน พบว่า โมเดลการวัดของแบบประเมินภาวะวิกฤตด้านอารมณ์ 3 องค์ประกอบมีความ สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\text{Chi-square} = 66.21; \text{df} = 49; p = .05; \text{CFI} = 0.99; \text{TLI} = 0.99; \text{RMSEA} = .03$) ผลการตรวจสอบความตรงแบบลู่เข้า (Convergent validity) โดยการตรวจสอบสหสัมพันธ์กับแบบวัด Depression Anxiety and Stress Scale และแบบ วัดความซึมเศร้า พบว่า มาตรวัดแนวโน้มภาวะวิกฤตด้านอารมณ์ของนิสิตนักศึกษา ฉบับสั้น มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับแบบวัด Depression Anxiety and Stress Scale และ แบบวัดความซึมเศร้าในระดับดี ($r = .63$ และ $.56$ ตามลำดับ, $p < .01$)

คำสำคัญ: ภาวะวิกฤตทางอารมณ์ นิสิตนักศึกษา การพัฒนามาตร

แหล่งทุน: บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาวิธีการทางจิตวิทยาเพื่อ ส่งเสริมสุขภาพในนิสิตนักศึกษาที่มีแนวโน้มภาวะวิกฤตทางอารมณ์ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต สนับสนุนโดยกองทุนรัชดาภิเษกสมโภช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตในมหาวิทยาลัย

นภกร จิวะรังสี นี พรรณระพี สุทธิวรรณ และ เรวดี วัฒนทโกศล

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

nop_phorn@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอำนาจในการจำแนกกลุ่มของตัวแปรจำแนกกลุ่มในกลุ่มที่ออกกำลังกายได้น้อยกว่าคำแนะนำ และกลุ่มที่สามารถออกกำลังกายได้มากกว่าคำแนะนำ โดยใช้เกณฑ์จากคำแนะนำของกระทรวงสาธารณสุขสหรัฐอเมริกาว่าใน 1 สัปดาห์บุคคลควรออกกำลังกายมากกว่า 500 METนาทีก่อน (METนาทีก่อน = จำนวนครั้งที่ออกกำลังกาย \times ความเข้มข้น (intensity) \times ระยะเวลาที่ใช้) กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 136 คน แบ่งกลุ่มตามพฤติกรรมออกกำลังกายใน 1 สัปดาห์เป็นกลุ่มที่ออกกำลังกายน้อยกว่า 500 METนาทีก่อน 74 คน และกลุ่มที่ออกกำลังกายมากกว่า 500 METนาทีก่อน 62 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์จำแนกประเภท (discriminant analysis) ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรจำแนกกลุ่มสามารถทำนายการเป็นสมาชิกของกลุ่มโดยเฉลี่ยได้ร้อยละ 77.2 โดยปัจจัยที่สามารถจำแนกประเภทนิสิตที่ออกกำลังกายในระดับที่แตกต่างกัน มี 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) ระดับความตั้งใจในการออกกำลังกายที่ระบุปัจจัยชัดเจน 2) การรับรู้ความสามารถในการออกกำลังกาย 3) การวางแผนการออกกำลังกาย 4) การวางแผนแก้ไขการออกกำลังกาย และ 5) พฤติกรรมออกกำลังกายในสัปดาห์ก่อนหน้า โดยตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร สามารถพยากรณ์การเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ออกกำลังกายน้อยกว่า 500 METนาทีก่อน ได้ร้อยละ 83.8 และกลุ่มที่ออกกำลังกายมากกว่า 500 METนาทีก่อน ร้อยละ 69.4 ดังนั้น ในการเสริมสร้างเสริมการออกกำลังกายควรใช้ตัวแปรเหล่านี้เพื่อช่วยสนับสนุนให้บุคคลมีพฤติกรรมออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: พฤติกรรมการออกกำลังกาย ความตั้งใจในการออกกำลังกาย การวางแผนการออกกำลังกาย การรับรู้ความสามารถในการออกกำลังกาย การวิเคราะห์จำแนกประเภท

Students' Writing Problems in Paragraph Writing Skill Lab at Walailak University: A Survey

Perti Rosanda

Walailak University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

pertirosandaunib@gmail.com

Abstract

The necessity of identifying students' problems in their learning brings this survey to be conducted in Paragraph Writing Skill Lab at Walailak University. It aims to investigate what students think of their writing problems in Paragraph Writing Skill in Term 3 Academic year 2015. One class is taken as a sample which consists of 46 student participants from a variety of majors. This survey's scope is Paragraph Writing Skill Lab classroom context. The data for the study were collected by Close-Ended Questions in Likert items. The questionnaire is divided into 5 parts based on the lab contents, namely paragraph structure, accuracy, readability, style and others. In addition, three open-ended questions are also included. Close-Ended Questions are analyzed by statistical analysis in mean, standard deviation, and percentage. Content Analysis is employed to analyze three open-ended questionnaires. The result will show which aspects/parts of writing skill that students think are their problems.

Keywords: Students' Writing Problems, Paragraph Writing Skill Lab, Quantitative Study

Teaching English for Secondary Students a Study in a Secondary School at Nakhon Si Thammarat

Nurizzi Rifqi Ferdian

School of Liberal Arts, Walailak University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

Rifqi.fedian@outlook.com

Abstract

English has taken an obvious role as a foreign language to be taught in educational institution in Thailand. The importance of English as a world language communication becomes the key determinant for students' development in language teaching and learning in this decade. This paper provides a study on how English language is taught for secondary students at Pansaratham School, Nakhon Si Thammarat. This current case study intended to explore how the English teachers teach English in a class. By using a descriptive qualitative method, the required qualitative data were elicited by observation and interview with six English teachers. The result revealed that the teachers used some aspects of teaching in their class to perform the English class effectively. They showed how the classroom was managed, such as organizing the lesson stages, arranging the students' seats, using the language, methods, activities, and materials. The teachers also demonstrated how they used their valuable asset, on their physical presence, talking to students, and giving instructions. Importantly, it also shows how the students respond on their teaching. These findings should be guidelines for Thai teachers to improve their English teaching since they provide the reality of the English classroom. The implication of this study is to build teachers' confidence, knowledge and classroom abilities, and also inspires them to try out new ideas in teaching English.

Keywords: Teaching English for secondary students, Secondary school, Nakhon Si Thammarat

การวัดประสิทธิภาพของการฝึกเจริญสติเป็นพื้นฐานในระหว่างชั้นเรียน ของรายวิชาจิตวิวัฒน์เพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองแบบองค์รวม

วิมลมาลย์ ศรีรุ่งเรือง

คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา

wimonman.s@psu.ac.th

บทคัดย่อ

แนวคิดจิตตปัญญาศึกษามีสติเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐาน ภายในจิตใจของตนเองแล้วก็เกิดปัญญาเข้าถึงความจริง ความดี ความงาม ความสุข แล้วเข้าใจ ตนเองและผู้อื่น และสอดคล้องกับความจริง เกิดความรัก ความอ่อนน้อมถ่อมตนและเกิด จิตสำนึกต่อส่วนรวม ผลของจิตที่พัฒนาโดยกระบวนการจิตตปัญญา คือจิตวิวัฒน์ การวิจัยนี้ เป็นการศึกษากึ่งทดลอง (quasi-experimental research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับ การมีสติของนักศึกษา และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ก่อนและหลังเข้าฝึกเจริญสติ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ที่ได้ผ่านการฝึก เจริญสติเป็นเวลา 2 ชั่วโมงและทุกคนมีประสบการณ์ตรงกับสติปัจจุบันที่ไม่มีความคิดมารบกวน จิตว่างสงบ โดยได้รับการอบรมเกี่ยวกับ ธรรมชาติเดิมแท้ของจิตสงบ การมีสติสมาธิในชีวิต ประจำวันอย่างเป็นธรรมชาติ การใช้สติสังเกตเหตุการณ์ ดับของความคิด การเข้าใจระบบสมมุติ บัญญัติและปรมาตม์ การปล่อยวางอารมณ์ นักศึกษามีการบันทึกการเจริญสติในชีวิตประจำวัน และ มีการมาพบกันในช่วงเรียนรายวิชาจิตวิวัฒน์ฯ เพื่อฝึกสติร่วมกันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน การนำสติไปใช้งานด้วย เทคนิคสุนทรียะสนทนา สัปดาห์ละ หนึ่งชั่วโมง หลังจากนั้นได้ดำเนิน ชีวิตโดยมีสติเป็นพื้นฐานอย่างเป็นธรรมชาติในเวลาหนึ่งถึงสองภาคการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถามสติ โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แบบสอบถามการเจริญสติของ สุนทรีย เฉลิมพงศธร (2546) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ pair t-test โดยมีระดับคะแนนมากที่สุดตั้งแต่ 5 ถึง 1 ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีคะแนน การรับรู้ ความมีสติเพิ่มขึ้นหลังการฝึกเจริญสติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ภายใน 4 และ 12 เดือน ตามลำดับ จากผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาได้นำสติไปประยุกต์ใช้

ในชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นธรรมชาติ นำไปใช้ในการเรียน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งการจัดการกับความเครียดได้ดีขึ้น นักศึกษารู้สึกได้ถึงการพัฒนาศักยภาพของตนเองที่เพิ่มขึ้นแบบองค์รวม

คำสำคัญ: การเจริญสติ จิตวิวัฒน์ พัฒนา ศักยภาพ

แหล่งทุน: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Using CIPP Model to Investigate an Appropriate English Course for Learners: A Case Study of the Coffee, Tea, Me and English Preparatory Course

Phitsinee Koad and Anchalee Chayanuvat

School of Liberal Arts, Walailak University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

honey.koad@gmail.com, canchale@wu.ac.th

Abstract

This research aims to study the English teaching curriculum which is appropriate for learners using Coffee, Tea, Me & English curriculum as a case study. The Coffee, Tea, Me & English Curriculum is a short-period English course taught in Walailak University Freshmen Preparatory course which was held from 30 June - 25 July 2014. The 260 participants of the study were students from School of Informatics, School of Architecture and Design, and School of Engineering and Resources (Computer Engineering only). Twenty two class facilitators of the course are lecturers and staff both from Walailak University and a local high school. There were also 16 student staffs from School of Pharmacy and School of Liberal Arts. The data were document analysis, course satisfaction questionnaires (Likert Scale), Pre-test and Post-test, and focus group. The results of the study were divided in to 4 parts: context, input, process, and product. In terms of concept, the result shows that activities in the course were appropriated and in line with the course’s objectives. In terms of input, students had different level of English skills and abilities. The supporting factors such as computer system had some problems. In terms of process, the participants were moderately satisfied with the curriculum and the management. However, they would like the smaller class size. In terms of product, students had better English skills development. The post-test scores significantly were higher than the pre-test.

Keywords: CIPP Model, English curriculum, teaching and learning English

Video Recording Techniques and Its Influence on Oral presentations in an EFL class

Nootchanat Sukkaew

School of Liberal Arts, Walailak University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

rosesea123@gmail.com

Abstract

Video recording is one of the techniques that has been extensively used as a third eye tool for performance enhancement (Glen, 1996). It is not only known for exemplifying speaking ability by giving students' a chance to review and observes mistakes but also for increasing self-evaluating skill as well as learner's autonomy. The purposes of this study are to investigate how video-recording method can help students improve their oral presentation skills and how students self-rate their own ability. Over the course five weeks, a group of 5 Ph.D. students with lower and upper intermediate speaking skill will have 5 minute three impromptu speeches recorded. Along the process, they will be allowed to review their own recorded performance as well as fill a self-evaluation in private. The researcher solely plays a role as a discussion leader as well as a facilitator throughout the whole process without giving any lessons. However, pre-activity informal workshop on how to evaluate oral performance by using a form and rubric will be provided as an assurance of participants' neutral understanding. Topics given as a speech prompt are written up and validated by an Asian Studies professor to ensure their relation to the field. Additionally, after the last time of speech delivery, all participants will also be interviewed to see how they think of the video recording method and self-evaluation. Data elicited from the self-evaluation forms will T-Test analyzed to see the trend on how participants rate their own performance.

To observe the improvement, unlabeled Pre-test and post-test performance files will be evaluated altogether by an experienced teacher in order to mitigate any potential bias effects. The result of this study will be presented and explained in the conference.

Keywords: Video Recording Techniques, Oral Presentation, EFL Class

ภาคผนวก

ข้อมูลวิทยากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมวรรณ จิมากร ซิลลิ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงมยุรี วศินานุกร
อดีตคณบดีสำนักวิชาแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ศาสตราจารย์ ดร.ชูดิมา สัจจนันท์
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชา
ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ชัชวาล ศิลปกิจ
ผู้อำนวยการศูนย์จิตตปัญญาศึกษา
มหาวิทยาลัยมหิดล

ข้อมูลวิทยากร (ต่อ)

อาจารย์วรรงค์ ถาวร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

รองศาสตราจารย์สุภาพ ณ นคร
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ โชติพันธ์
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

อาจารย์สุนทร บุญแก้ว
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ข้อมูลวิทยากร (ต่อ)

รองศาสตราจารย์ ดร.สายฝน เอกวางกูร
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

อาจารย์จงสุข คงเสน
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

รายชื่อคณะกรรมการจัดการประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก “Active Learning: Challenges and Innovations”

1. คณะกรรมการอำนวยการ

1) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและกิจการต่างประเทศ	ที่ปรึกษา
2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ชยานุวัชร	ประธานกรรมการ
3) รองศาสตราจารย์ ดร.ชีนา สุภากรณ์	กรรมการ
4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ โชติพันธุ์	กรรมการ
5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติกำจร กุศล	กรรมการ
6) อาจารย์ ดร.ปิ่นนธ์ แสนสุข	กรรมการ
7) อาจารย์ ดร.กรัณรัตน์ ธรรมรักษ์	กรรมการ
8) อาจารย์ ดร.พุทธิพร ธนธรรมเมธี	กรรมการ
9) อาจารย์ ดร.สุธัญญา ดั่งอินทร์	กรรมการ
10) อาจารย์ ดร.อติพันธ์ เตโชพิศาลวงศ์	กรรมการ
11) อาจารย์ธนวัฒน์ คงยศ	กรรมการ
12) อาจารย์ ดร.สิริพร สมบูรณ์บุรณะ	กรรมการ
13) อาจารย์จิงสุข คงเสน	กรรมการ
14) หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ	กรรมการและเลขานุการ
15) นายนันท์วัฒน์ ฟองมณี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
16) นางพนิดา โสพรรณรัตน์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

2. คณะกรรมการฝ่ายวิชาการ

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ชยานุวัชร	ประธานกรรมการ
2) รองศาสตราจารย์ ดร.ชีนา สุภากรณ์	กรรมการ
3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ โชติพันธุ์	กรรมการ
4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติกำจร กุศล	กรรมการ
5) อาจารย์ ดร.กรัณรัตน์ ธรรมรักษ์	กรรมการ
6) อาจารย์ ดร.พุทธิพร ธนธรรมเมธี	กรรมการ
7) อาจารย์ ดร.สุธัญญา ดั่งอินทร์	กรรมการ
8) อาจารย์ ดร.อติพันธ์ เตโชพิศาลวงศ์	กรรมการ
9) อาจารย์จิงสุข คงเสน	กรรมการ
10) อาจารย์ ดร.สิริพร สมบูรณ์บุรณะ	กรรมการ
11) นายนันท์วัฒน์ ฟองมณี	กรรมการ
12) นายโกสินธุ์ ศิริรักษ์	กรรมการ

13) นางลัดดาวลัย มนต์แก้ว	กรรมการ
14) นางสาวสุจินดา ย่องจิ้น	กรรมการ
15) นางพนิดา โสพรรณรัตน์	กรรมการและเลขานุการ

3. คณะกรรมการฝ่ายพิธีการและต้อนรับ

1) อาจารย์ ดร.สิริพร สมบูรณ์บุรณะ	ประธานกรรมการ
2) รองศาสตราจารย์ ดร.ชีนา สุภากรณ์	กรรมการ
3) อาจารย์ ดร.กรัณรัตน์ ธรรมรักษ์	กรรมการ
4) อาจารย์ ดร.พุทธิพร ธนธรรมเมธี	กรรมการ
5) อาจารย์ ดร.สุธัญญา ต้วอินทร์	กรรมการ
6) อาจารย์ ดร.อตนันท์ เตโชพิศาลวงศ์	กรรมการ
7) อาจารย์ ดร.พูลสิทธิ์ หิรัญสาย	กรรมการ
8) อาจารย์พิชญ์สินี เควด	กรรมการ
9) อาจารย์จิราพร ภราดรน์วัฒน์	กรรมการ
10) นางสาวเนตรศจี ปรีชา	กรรมการ
11) นายชัยรัตน์ แซ่สู	กรรมการและเลขานุการ

4. คณะกรรมการฝ่ายสถานที่ สื่อโสตทัศนูปกรณ์ และยานพาหนะ

1) อาจารย์ธนวัฒน์ คงยศ	ประธานกรรมการ
2) นายันทวัฒน์ ฟองมณี	กรรมการ
3) นายชัยรัตน์ แซ่สู	กรรมการและเลขานุการ

5. คณะกรรมการฝ่ายลงทะเบียนและอาหาร

1) อาจารย์จิงสุข คงเสน	ประธานกรรมการ
2) อาจารย์พิชญ์สินี เควด	กรรมการ
3) อาจารย์จิราพร ภราดรน์วัฒน์	กรรมการ
4) นางสาวเนตรศจี ปรีชา	กรรมการ
5) นางพนิดา โสพรรณรัตน์	กรรมการและเลขานุการ

6. คณะกรรมการฝ่ายประเมินผลการจัดประชุม

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติกำจร กุศล	ประธานกรรมการ
2) อาจารย์ธนวัฒน์ คงยศ	กรรมการ
3) หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ	กรรมการ
4) นายชัยรัตน์ แซ่สู	กรรมการและเลขานุการ

7. คณะกรรมการพิจารณาผลงานวิจัยและกองบรรณาธิการ

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ชยานุวัชร	ประธานกรรมการ
2) ศาสตราจารย์ ดร.ชุตินา สัจจามันท์	กรรมการ
3) รองศาสตราจารย์สุภาพ ณ นคร	กรรมการ
4) รองศาสตราจารย์ภุชงค์ แพพรขาว	กรรมการ
5) รองศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ วัฒนวิทย์กิจ	กรรมการ
6) รองศาสตราจารย์ ดร.อรัญญา ต้อยคัมภีร์	กรรมการ
7) รองศาสตราจารย์ ดร.ชีนา สุภากรณ์	กรรมการ
8) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวรักษ์ เฟื่องสวัสดิ์	กรรมการ
9) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วิมล วังแก้วศิริณู	กรรมการ
10) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทิมา ฤกษ์เลื่อนฤทธิ	กรรมการ
11) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัยพร ปฤษณารุณ เอื้อใจ	กรรมการ
12) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติกำจร กุศล	กรรมการ
13) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงศ์ โชติพันธุ์	กรรมการ
14) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัทมวรรณ จิมากร	กรรมการ
15) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูสิทธิ์ ชูชาติ	กรรมการ
16) อาจารย์ ดร.โกมล ไพศาล	กรรมการ
17) อาจารย์ ดร.กรัณรัตน์ ธรรมรักษ์	กรรมการ
18) อาจารย์ ดร.จิรารัตน์ สิริอิทธิราชติ	กรรมการ
19) อาจารย์ ดร.พทธิพร ธนธรรมเมธี	กรรมการ
20) อาจารย์ ดร.สุธัญญา ดั่งอินทร์	กรรมการ
21) อาจารย์ ดร.อัทนันท์ เตโชพิศาลวงศ์	กรรมการ
22) อาจารย์ ดร.อรทัย นนทเกษ	กรรมการ
23) อาจารย์ ดร.อรวรรณ สาระกุล	กรรมการ
24) อาจารย์วนิดา คูชัยสิทธิ์	กรรมการ
25) อาจารย์สุกัล กฤตลักษณ์วงศ์	กรรมการ
26) อาจารย์ขนิษฐา ดีสุบิน	กรรมการ
27) อาจารย์จงสุข คงแสน	กรรมการ
28) อาจารย์จันทร์จรรย์ ถือทอง	กรรมการ
29) อาจารย์ทิพวรรณ บุญสนอง	กรรมการ
30) อาจารย์ ดร.สิริพร สมบูรณ์บุรณะ	กรรมการ
31) อาจารย์อิศรา ประจงไสย	กรรมการ
32) อาจารย์ปริวัตร ช่างคิด	กรรมการ
33) นางพนิดา โสพรรณรัตน์	เลขานุการ

ประมวลภาพงานประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก “นวัตกรรมการเรียนรู้”
วันที่ 14-15 พฤษภาคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

งานประชุมวิชาการการศึกษานวัตกรรม

Active Learning:

**Challenges
and
Innovations**

Innovations

**Challenges and
Innovations**

Active Learning:

งานประชุมวิชาการการศึกษานวัตกรรม

**Challenges and
Innovations**

Innovations

Challenges

Challenges

**Active Learning:
Challenges and
Innovations**

**Active Learning:
Challenges
and
Innovations**

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษานวัตกรรม

งานประชุมวิชาการการศึกษานวัตกรรม

“Active Learning : Challenges and Innovations”